

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 35 ■ фебруар, 2018. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

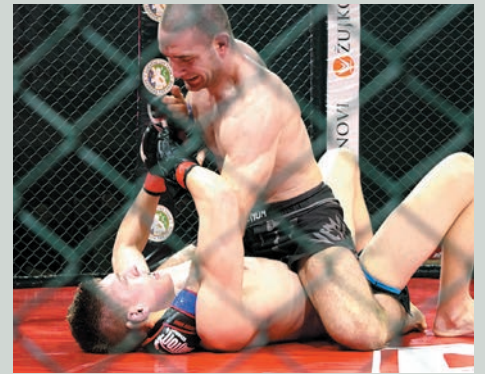
ТЕМА БРОЈА: ВРЕДНИ НАШИ ДОМАЋИНИ

Домаћинско вођење подстиче производњу и развија село

Стране
2 до 8

Фото: Слободан Јовичић

Борилачки спектакл на Златибору

Страна 32

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ

Победнички успон Иване Жигон на Чиготу

Жиг „Добро са
Златибора” штити
наше производе

Стране 4 и 5

Страна 22

Turistička organizacija Zlatibor

Домаћинско вођење подстиче производњу и развија село

„Прштутијада” је манифестација вредног рада предузимљивих људи златиборског краја, слика делатности у којој су производња и понуда из године у годину све веће и квалитетније. У таквом помаку свој удео има и општина, захваљујући великим улагањима у ову и друге пољопривредне производње”, каже Милан Стаматовић

Показала је и ова 18. „Прштутијада” у Мачкату да златиборски крај не оскудева dobrим произвођачима и правим домаћинима. Сувомеснати производи, које су они с пажњом припремали месецима и изнели пред посетиоце мачкатског сајма, доказ су њиховог вредног рада и одрицања, али и ефеката значајних улагања општине Чајетина у пољопривредну производњу златиборског краја.

Већ се ова локална самоуправа прочула по највећим давањима за село у виду субвенција, помоћи произвођачима, асфалтирању путева до најудаљенијих заселака, градњи водовода, подршци

”

Треба да се угледамо на наше претке, часне домаћине, који су за нас чували и сачували имовину, чувајући своја поколења. Само усправна држава и усправан одговоран човек, економски самосталан, може се доследно борити за очување ових интереса и покренути развој села и градова

газдинствима, бризи о старима на селу, отварању сeosких вртића... По домаћинском односу према селу и домаћинима.

О томе председник општине Чајетина Милан Стаматовић за „Златиборске вести” каже да је „Прштутијада” манифестација вредног рада предузимљивих људи златиборског краја, слика делатности у којој су производња и понуда из године у годину све веће и квалитет-

није. У таквом помаку свој удео има и општина, захваљујући великим улагањима у ову и друге пољопривредне производње.

– Локална самоуправа подстиче и помаже отварање десетина производних објеката и кланица по нашим селима, што предузимљиви произвођачи знају паметно да искористе и унапреде своје послове. Пољопривредним газдинствима дајемо сталне суб-

венције у високим износима. Уз општинска улагања сеоска путна инфраструктура је потпуно уређена, асфалтом су повезана и забачена села. Водоводна мрежа је развијена, а нове велике инвестиције планиране су у водоснабдевање. Стална су давања и за угрожене категорије домаћинстава, за старе, немоћне и пензионере на целој територији општине. Стратегија развоја наше локалне самоуправе омогућа-

Савремена млекара
„Наша Златка”
у Кривој Реци

ва да млади остану у селима, она чува златиборско село од одумирања, без обзира што политика тренутне државне власти не ради у корист грађана унутрашњости Србије. А ако оствареном додамо најнижу стопу незапослености у општини Чајетина, домаћинско газдовање нашим ресурсима, висок проценат извршења општинског буџета, милионска улагања у капиталне подухвате какав је гондола, рекордну туристичку посету Златибору, јасно је да се лепа слика рада и успеха са „Пршутјаде” потпуно уклапа у повољну слику целокупног развоја и напретка наше општине – истиче Стаматовић.

Пажња локалне самоуправе према вредним нашим домаћинима видљива је и у примеру новоотворене савремене млекарне „Наша Златка” у Кривој Реци. Њеним отварањем је општина у сарадњи са Европском унијом помогла нашим мањим произвођачима да дођу до сигурног пласмана млека по доброј цени, а да се тржишту понуде квалитетни традиционални млечни производи.

– То је – најављује председник општине – први корак ка стварању озбиљног агроиндустријског центра на овом подручју, којим ћемо показати да се може постићи озбиљност у производњи удруживањем произвођача и очувањем географског подручја и домаћег производа. У Кривој Реци постоји сушара

маћинстава у погледу коначне цене прошлогодишњег рода, саопшти да ли то дефинитивно значи да су малинари изгубили неравноправну битку против хладњачара појачаних пристрасним арбитром у лику државе. Отуда наша намера да локална самоуправа поведе бригу о произвођачима малине на

као златиборски крај. Битно је, каже он, да нам се не намећу неке стране вредности које никад нису биле примерене нити прихваћене од српског народа, у коме се нису примиле.

– Треба да се угледамо на наше претке, часне домаћине, који су за нас чували и сачували имовину, чувајући

”

Пажња локалне самоуправе према вредним нашим домаћинима видљива је и у примеру новоотворене савремене млекарне „Наша Златка” у Кривој Реци. Њеним отварањем је општина у сарадњи са Европском унијом помогла нашим мањим произвођачима да дођу до сигурног пласмана млека по доброј цени, а да се тржишту понуде квалитетни традиционални млечни производи

за воће, а наша намера је да у будућем периоду направимо и хладњачу за малину како бисмо произвођаче малина сачували од интереса и монопола хладњачара. Захтевамо од Владе Србије и највиших државних функционера да престану да понижавају и вређају малинаре западне Србије, те да Министарство пољопривреде, које је прошлог јула слагало хиљаде овдашњих малинарских до-

овом подручју и направи један велики Балкански агроиндустријски центар, који је, како студије и пројекти показују, овде могућ и реалан.

По речима Милана Стаматовића, заштиту интереса пољопривредних произвођача, којој општина Чајетина приступа, треба као пелцер пресадити на територију целе Србије, јер читав држава може да се уздигне и успешно развија

своја поколења. Само исправна држава и усправан одговоран човек, економски самосталан, може се доследно борити за очување ових интереса и покренути развој села и градова. Пример нашег успеха у пољопривреди и другим областима даје наду да је могуће сваки крај Србије иввући из безнађа и вратити достојанство сваком грађанину – уверен је Стаматовић.

М. Ј.

Жиг „Добро са Златибора” штити наше производе

Арсен Ђурић каже да је у току регистрација жига „Добро са Златибора”, правог прехранбеног сувенира, осмишљеног у циљу брендирања локалних производа и повећања њиховог пласмана и потрошње у туристичкој понуди Златибора

Заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић званично је отворио 18. „Прштујаду” у Мачкату. Том приликом је у пригодном говору напоменуо да се управо ради на заштити географског порекла и робне марке наших домаћих и традиционалних производа као посебних на тржишту. Какви кораци се у тој области предузимају и шта то може донети вредним златиборским домаћинима, питали смо Арсена Ђурића.

– Општина Чајетина преко „Златиборског еко аграра” настоји да помогне нашим произвођачима из разних делатности да се њихови квалитетни производи заштите. У том смислу у току је регистрација знака жига гаранције „Добро са Златибора”. Тај жиг ће обухватити прерађевине од меса, млека и воћа, лековито биље, мед, кондиторске производе, рукотворине, као и категорисана сеоска домаћинства која пружају услуге смештаја и исхране – истиче Ђурић и објашњава ко може да користи знак „Добро са Златибора”:

Подизање нивоа квалитета

– Производи обележени жигом „Добро са Златибора” морају се производити на територији општине Чајетина од сировина са територије општине и, наравно, задовољавати све законске одредбе о сигурности и безбедности хране, заштити животне средине и заштити потрошача, те својим укупним својствима задовољити

њихове потребе. У погледу сировине изузетак ту чине сувомеснати производи, за чију израду сировина може бити са територије целе Србије.

Заменик председника општине напомиње да се знак „Добро са Златибора“ региструје у циљу брендирања локалних производа и повећања њиховог пласмана и потрошње у туристичкој понуди Златибора. Такође, и ради подизања нивоа квалитета ових производа, подстицања аутентичности традиције, односно интегрисане промоције производа и услуга са територије општине Чајетина. На овај начин, каже Арсен Ђурић, Златибор ће добити и прави прехранбени сувенир.

Низ погодности на тржишту

– Подручје планине Златибор се још у средњем веку истицало по гајењу стоке, а у Кнежевини Србији је било препознатљиво по својим сувомеснатим производима. Нажалост, заштита географског порекла за ужич-

ку говеђу прштуту, ужичку свињску прштуту и ужичку сланину, која је успостављена 1990. године, тренутно је истекла и ми се надамо да ћемо у кратком временском периоду успети поново да је успоставимо.

Ово је битно за произвођаче, јер има за циљ да се заштити квалитет и карактеристике производа са специфичног географског поднебља, а који су резултат специфичних природних и људских фактора, начина производње, припреме и прераде производа примењених у строго дефинисаном географском подручју.

Произвођачи који векови-ма чувају овакве производе од заборава и уништења, са провереним квалитетом, остварују читав низ погодности на тржишту. Заштита и очување ових производа је од националног значаја. Утицај специфичног поднебља и традиционални начин производње чине их другачијим од других – рекао је Арсен Ђурић за „Златиборске вести“.

М. Ј.

Поздравна реч Арсена Ђурића на отварању 18. „Пршутујаде“

Поштовани пријатељи, уважени произвођачи, драги гости

Част ми је да вас поздравим у име општине Чајетина, која „Пршутујаду“ у Мачкату и њену домаћинску мисију свесрдно помаже од оснивања овог јединственог народног сајма.

Ево нас у 18. години одржавања „Пршутујаде“. Она је постала пунолетна, пролепшала се и развила, па сада поносно показује да ће и убудуће трајати. Да ће нашу светлу традицију производње врхунског сувог меса још дуго приказивати и неговати.

Наша општина има своје свуда препознатљиве вред-

ности, међу којима најбоља прштута, сланина, кобасица из Мачката, Криве Реке и околних села представљају деликатесе и за светске трпезе. Те производе изложиће на овом сајму 20 вредних произвођача, што је рекордан број. Захвални смо и гостима из иностранства који овде представљају сопствене вредности: произвођачи из Италије и Хрватске своје прштуте, из Француске врхунске сиреве, а из Македоније одлична вина.

Општина Чајетина, која највећа средства у овом делу Србије улаже у квалитет живота на селу и сеоске производње, наставиће да помаже развој пољопривреде на-

шег краја. Давањем значајних субвенција сточарима и другим произвођачима, побољшањем сеоске инфраструктуре, грађњом путева, отварањем сеоских вртића...

Поред тога што улаже значајна средства у инфраструктуру, општина Чајетина ради на оснивању удружења пољопривредних произвођача, а из разлога укрупњавања производње и стварања доволних количина за евентуални извоз на инострану тржишта. Једно од таквих је и Удружење произвођача сувомеснатих производа, које је организатор овог сајма. Поред тога радимо на заштити географског порекла и робне

марке не само сувомеснатих производа, већ и осталих традиционалних производа нашег краја, јер заиста имамо шта и да заштитимо.

Поносимо се нашим Мачкатором, Златибором, вредним домаћинима овог краја, традицијом коју чувамо. Нека уз лепо расположење и добро послужење, изворну песму и игру прође и ова 18. „Пршутујада“, коју проглашавам отвореном.

Фото Слободан Јовичић

Фото Слободан Јовичић

Светковина најбољег сувог меса и домаћинског умећа

На 18. „Пршутиади“ у Мачкату, која је окупила рекордних 20 излагача, најбоља говеђа пршута Александра Радојичића, Радомир Шопаловић Ширет освојио два прва и једно друго место. – „Битна је добра сировина, да говече од ког се производи говеђа пршута буде са нашег подручја и да се то уради како треба, са доста труда“, објашњава Радојичић

Пршутиада“ у златиборском селу Мачкату, престоници најпопуларнијих производа овога краја, прославила је своје пунолетство. На овогодишњем сајму, који је од 2. до 4. фебруара одржан у порти цркве Светог пророка Илије, своје сувомеснате ђаконије изложило је 20 локалних произвођача, што је до сада највећи број. То је довољан показатељ да помену-та манифестација из године у годину буди интересовање све већег броја мајстора пршутара, који су се и ове године максимално потрудили да пажљиво припремљеним штандовима привуку пажњу посетилаца.

Конкуренција на 18. „Пршутиади“ била је изузетно јака. Вредни домаћини из Мачката, Криве Реке, Качера, Шљивовице изнели су пред посетиоце тоне деликатеса под којима су се повијале дрвене сајамске тезге. Стручни тим „Југоинспекта“ из Београда имао је тежак задатак да на основу укуса, мириса, боје и изгледа производа донесе одлуку о победницима и додели по три награде у шест категорија: домаћа ко-

Ове године, по оцени жирија најбољу говеђу пршуту направио је Александар Радојичић

басица, сланина, овчја стеља, овчја пршута, свињска пршута и говеђа пршута.

Најбољим признања

У категорији домаћа кобасица прво место припало је Александру Челиковићу, друго место Перици Шопаловићу, а треће Драгану Стојановићу. Оцењујући сланину, жири је прву награду доделио Марку Стојановићу, другу Душану К. Стојановићу, а трећу Ружици Стојановић. Најбољу овчју стељу направио је Никола Брковић, друго место у овој категорији припало је Ружици Стојановић, а треће Александру Челиковићу. У категорији овчја пршута златну медаљу

освојио је Радомир Шопаловић Ширет, сребрну Никола Брковић, а бронзу Драган Стојановић. Радомир Шопаловић је награђен златном медаљом и у категорији свињска пршута, Бранко Шопаловић је добио сребрну медаљу, а Владимир Анђић бронзу. По оцени жирија, најбољу говеђу пршуту је овога пута припремио и приказао Александар Радојичић из Мачката. Сребрна медаља у овој категорији је припала Радомиру Шопаловићу, а бронзана Миљивоју Танасковићу.

„Надали смо се неким наградама, али нисмо баш првом месту. Значи да смо направили добар производ“,

каже са осмехом Александар Радојичић, добитник златне медаље за најбољу говеђу пршуту, и објашњава: „Битна је добра сировина, да говече од ког се производи говеђа пршута буде са нашег подручја и да се то уради како треба, са доста труда“. Осим доказаног мајсторства у прављењу говеђе пршуте, Радојичић не изостаје ни у производњи квалитетне свињске и овчије пршуте, овчије стеље, кобасице, домаће ужичке кобасице, сремске и чварака. Набројане производе из његовог богатог асортимана, за које је и претходних година награђиван, углавном продаје на пијаци у Ужичу, на Златибору и у Београду. Породица Радојичић овим послом бави се од 1930. године. Александар је трећа генерација, а умеће и вештину у прављењу домаћих деликатеса које је наследио од свог оца и деде, како каже, пренеће на своје наследнике.

На ову домаћинску причу надовезује се Андријана, наследница Николе Брковића који је освојио златну медаљу за овчију стељу и сребрну за овчију пршуту: „Ово није једина медаља. И на прошлим

„Прштутијадама“ добијали смо већи број награда и признања, тако да је то свакако потврда квалитета за оно што радимо дуго низ година. За то је заслужан традиционалан начин производње, повољна клима, доста љубави и доста труда око свега тога“, каже она за „Златиборске вести“.

Задовољна лица купаца

За најбољу сланину награђен је Марко Стојановић, који се може похвалити бројним наградама освојеним на претходним сајмовима. Његовог оца Томислава радује то што ова манифестација из године у годину окупља све већи број учесника, пре свега такмичара чији су штан-

Томислав Стојановић

дови препуни квалитетних производа:

„Наша фирма ‘Браћа Стојановић плус’ учествовала је на бројним сајмовима, али сајам у Мачкату је посебан. Много је квалитетних производа. Посебно је задовољство видети задовољна лица купаца“, закључује Стојановић.

Отварајући манифестацију заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић је рекао да „Прштутијада“ ове године слави пунолетство, што је гарант да ће трајати још дуго, промовишући и негујући традицију производње сувомеснатих производа. Он је поменуо вредна улагања општине Чајетина у села и сеоску инфраструктуру, помоћ у оснивању удружења пољопривредних произвођача, рад на заштити географског порекла и робне марке не само сувомеснатих већ и осталих традиционалних производа нашег краја.

Свечаном отварању, про-

Добитници златних, сребрних и бронзаних одличја

праћеном наступом трубачког оркестра Ивана Митрића из Сирогојна и сплетом народних игара ансамбла УГ „Ветерани Златибора“, присуствовао је велики број посетилаца. Обилазећи богато припремљене штандове одлучили су се и да пазаре неке од златиборских специјалитета, а о њиховом квалитету и самој манифестацији рекли су:

„Ово су све добри производи са нашег краја, златиборски, лепи... Значи, чист ваздух, чиста вода, људи добри, зачињено са љубављу“, каже

Вида Цветић

Вида Цветић. Микица Јовановић, који је на сајам дошао из Ваљева, додаје: „Ја мислим да би сваки крај требало да има неку своју прославу, да буде препознатљив по нечему своме. Овај крај је фантастичан!“

Истарски и пармски прштути међу златиборским

Овогодишњу „Прштутијаду“ употпунило је присуство иностраних гостију, а то су излагачи вина из Македоније, те произвођачи пршута из хрватске општине Тињан у Истри и пармског пршута из италијанског града Лангирано, што је манифестацију дало међународни карактер. Домаћини су им овом приликом доделили захвалнице.

Антел Пенков из винарије „Квин Марија“ из Демир Капије каже да је први пут на Златибору на овој ма-

нифестацији. О својој винарији додаје да је једна од најстаријих на Балкану, изграђена од стране Александра Карађорђевића. Први пут су, поред белог, црног и розе вина представили плаво вино, које је због необичне боје привукло доста пажње присутних. Утисци које ће он понети са мачкатског сајма су такви да се нада да ће и следеће године поново доћи.

Дамир Лукаж из Истре је други пут на „Прштутијади“, где је представио своје производе: чувени истарски пршут, али и сланину, кобаси-

Дамир Лукаж

цу, паштету... Нашим сајмом и производима је, како каже, угодно изненађен. „Прекрасно је“, истиче.

Последњег дана манифестације, од многобројних посетилаца који су на сајму дегустирали ове врсне сувомеснате производе, из „гласачке кутије“ у коју су убацивали купоне гласајући за најбољи штанд, извучена су имена најсрећнијих који су кући понели вредне награде. То су: Стојанка Радојевић из Ужица која је добила пакет пршуте, Благоје Рабровић из Црне Горе, добитник пакета сланине, а Весна Максимовић из Бајине Баште добила је пакет домаће кобасице. Пакет ножева припао је Александру Зарићу из Ужица, ручак за две особе у „Авантура парку“ освоји је Милан Радовановић из Раче, док је викенд за две особе у коначишту ТО Златибор припао Ленки Ракић из Новог Београда.

Драгана Росић

Чари пршуте из дрвене сушаре за месо

„Квалитетна сировина, веште руке месара, дим суве буковине и богомдана клима овог краја и данас су основни предуслови за добијање врхунског квалитета и препознатљивог укуса пршуте, сланине и других деликатеса”, рекла је на „Пршутујади” Зорица Гавриловић, технолог компаније „Златиборац”

Компанија „Златиборац” из Мачката, лидер производње сувомеснатих производа у нас и значајан извозник, редован је учесник свих „Пршутујада”, али ревијално, на свој особен начин, без учешћа у такмичењу за сајамске награде. Та фирма уприличила је једну посебност и на 18. „Пршутујади” – у сајамској сали поставила је старинску дрвену сушару за месо, где се на диму од буковог дрвета сушила пршута. Посетиоци су тако, захваљујући „Златиборцу”, могли да виде како се тај посао у овом крају радио од давнина.

„Златиборац је компанија која не одустаје од традиционалног начина производње. Увођењем светских стандарда квалитета, нових технологија и контролисаних хигијенских услова, искуства предака породице Стојановић само су прилагођена новом времену”, истакли су овом приликом у „Златиборцу”, па из угла етнолога подсетили на почетке ове производње. О томе је на „Пршутујади” говорила Ивана Тодоровић, етнолог Народног музеја Ужице.

Одувек чувени по доброј пршуту

„Ужички и златиборски крај одувек је био чувен по доброј пршуту. Још почетком 19. века у овим крајевима грађене су куће од дрвета на високом крововима, такозване ’ошаћан-

Сушара за месо на пршутујади у Мачкату

ке’. Кров је на врху имао ’кубе’ или ’капић’, на који је излазио дим са огњишта. Изнад огњишта била је постављена мрежа од плетеног лесковог прућа, да филтрира дим, а на гредама испод крова било је окачено месо које се сушило. Тако су објекат који је био намењен за становање, такозвана ’кућа’, и дим са огњишта били искоришћени и за сушење меса за личну употребу. Крајем 19. века у селима ужичког краја, нарочито у Мачкату,

почињу да се граде наменски дрвени објекти за сушење меса, такозване пушнице или сушаре, чију смо реплику могли видети овде на ’Пршутујади’ на штанду компаније „Златиборац”, казала је Ивана Тодоровић и додала:

„СТИЦАЊЕМ искуства у обради и сушењу меса почиње већа производња пршуте, која се прво кинијским караванима транспортовала широм Србије, а увођењем железнице почетком 20. века и

до Сарајева и Дубровника. Одувек се пршута користила за посебне прилике и увек је имала добру цену, па је од самог настанка, као и данас, била деликатес.”

А који су предуслови потребни за врхунски сувомеснати производ овде је објаснила Зорица Гавриловић, технолог из „Златиборца”:

„Квалитетна сировина, веште руке месара, дим суве буковине и богомдана клима овог краја и данас су основни предуслови за добијање врхунског квалитета и препознатљивог укуса пршуте, сланине и других деликатеса”.

Рецептура задржана, стандарди светски

По њеним речима, у компанији „Златиборац” дали су све од себе да се производни капацитети и целокупан производни процес ускладе са најстрожим светским стандардима квалитета и безбедности хране, а да се притом не наруши вековима чувана рецептура.

„Сваки сегмент производње, од пријема сировине до испоруке производа, строго је контролисан. Пословањем у складу са светским стандардима квалитета: Хасап, Халал, ИФС омогућили смо да наши купци у Србији, Русији, Белорусији, Казахстану, Аустрији, Шведској, Ираку, Босни и Херцеговини, Македонији и Црној Гори могу уживати у укусу наших производа”, истакла је Зорица Гавриловић.

Завршна конференција поводом закључивања пројекта „Од млека са наших планина“, у оквиру којег је отворена млекарна „Наша Златка“ у Кривој Реци, одржана је у ресторану „Чумићево сокаче“ на Златибору. Млекарна је настала у оквиру пројекта прекограничне сарадње са Црном Гором који је финансира ЕУ. Пројекат је трајао 18 месеци, а млекарна је почела са радом у септембру. На завршној конференцији задовољство су изнели учесници пројекта – представници општине и „Златиборског еко агара“, надлежног министарства, Делегације ЕУ и произвођача.

Николија и Милија Ивановић из Криве Реке имају шест крава, дневно предају 80 литара млека млекарни „Наша Златка“, „Хвала општини Чајетина и „Еко аграру“ што су препознали потребу мог села и изградиле млекарну. Ми као мали произвођачи смо раније били прескакани, изостављани, понижавани, а не можемо сви имати 50 или 30 крава. Задовољни смо ценом и сарадњом са овом млекарном. Она је спас за нас мале произвођаче“, каже Николија Ивановић.

Млекарна је потписала уговор са преко 20 коопераната са

За млекарну „Наша Златка“ и европске похвале

територије општине Чајетина који имају између три и осам крава. Директорка млекарне Разуменка Лучић каже да су током пројекта вршени тренинзи са произвођачима из области узгоја и исхране стоке:

„То је од пресудног значаја за производњу млека и финални производ. Бавили смо се и анализом хранива. Слободно можемо да кажемо да се у нашој млекарни праве златиборски сир и кајмак, јер је сировина са Златибора. Планови су повећање капацитета за производњу сира и кајмака, проширење асортимана, изградња дегустационог центра, као и постављање млекомата на Златибору тако да ће наши мештани и туристи моћи да користе пастеризовано млеко“.

Општина Чајетина се укључила у пројекат како би поред туризма оснажила и пољопривреду као основе развоја, а представница општине Бојана Божанић каже да је Чајетина апсолутно заинтересована за развој пољопривре-

Владимир Бојовић

де, јер је то допунска активност за одрживи развој туризма.

„Наша жеља је да са туризмом спојимо традиционалне производе, здраве са наших пашњака, чиме се додаје вредност туристичкој понуди Златибора. То је препознала Европска унија кроз наше квалитетне пројекте, подржала нас финансијски, као пре седам година када смо почели ову причу прављењем лабораторије за

испитивање квалитета млека“, каже Бојана Божанић.

У палети производа „Наше Златке“ су сир и кајмак, али се не могу наћи у слободној продаји, већ се дистрибуирају одабраним угоститељским објектима на Златибору. „Изненадило нас је околико интересовање. На самом старту смо дошли у ситуацију да не можемо да подмиримо потребе тржишта и захтеве купаца. принуђени смо да подижемо количине млека које откупљујемо и врло је могуће да ћемо током године инвестирати у проширење капацитета млекарне, објекта и набавку опреме“, поручује Владимир Бојовић, директор „Златиборског еко агара“ и менаџер пројекта.

Представници Делегације ЕУ веома су задовољни реализацијом овог пројекта, истичу да одражава прави дух прекограничне сарадње, као и да на најбољи начин остварује оно што је људима потребно. Представник делегације Штефан Хрудовин најавио је и нови пројекат из претприступних фондова укупне вредности 25 милиона евра, који ће од марта трајати три године, а могу аплицирати локалне самоуправе, те мала и средња предузећа из општина у региону.

М. Јевремовић

Зоо врт и мини ергела у Дино парку

Школски распуст на Златибору понудио је деци разноврсну забаву, а најновија атракција, Дино парк, поред већ познатих садржаја отворио је и мали зоолошки врт.

Иако је зимски распуст на Златибору готово прошао без снега, број посетилаца у Дино парку је био више него задовољавајући, јер су захваљујући вештачком снегу радиле ски-школа и санкалиште, а активирани су и они садржаји који зими обично не раде.

„Имамо тјубинг и све остале летње садржаје, па чак и авантуру, зип лајн и вештачку стеноу која није могла да ради када је снег... Поред тога, сви остали садржаји у парку раде као и наша новина: играоница на затвореном која се налази изнад пилеарије и потпуно је бесплатна за све посетиоце“, објашњава Милица Зећ, менаџерка Дино парка.

Дино парк је понудио и нове садржаје: мини ергелу и зоо врт. „У зоолошком врту имамо тренутно јелене, муфлоне, дивље поније. Поред тога имамо ергелу коња; девет великих и четири понија“.

Сваки садржај у парку има свог инструктора. Што се тиче главних атракција, диносауруса, посетиоцима су на располагању четири дино водича који их упознају о свему што је битно, а тиче се 24 верне реплике диносауруса из ере мезозоика. А ко су најчешће посетиоци парка?

„Ми овде рушимо генерацијски јаз. Не можете веровати колико пензионера дође да посети парк и да проба нашу дино питу по којој смо постали познати овде на Златибору“, додаје Милица и помиње попуст за пензионере од 50 одсто на цену карата у Дино парку.

М. Р. А.

Виртуелном трасом гондоле на Сајму туризма у Београду

Акцент у сајамском представљању Златибора стављен на промоцију спортског туризма и летње туристичке сезоне. – У наредном периоду општина Чајетина посебно планира улагања у инфраструктуру како би што више употпунила туристичку понуду Златибора, најавио заменик председника општине Арсен Ђурић

Туристичка организација Златибор представила је туристичку понуду ове планине на 40. Међународном сајму туризма у Београду, одржаном последњег фебруарског викенда. Акцент у овом представљању стављен је на промоцију спортског туризма и предстојеће летње сезоне, а сви посетиоци штанда ТО Златибора могли су да виде занимљиве новитете и информације о садржајима којима ће „златна планина“ и даље држати своје место у врху туризма Србије.

У наредном периоду општина Чајетина посебно планира улагања у инфраструктуру како би што више употпунила туристичку понуду Златибора. Према речима заменика председника општине Чајетина Арсена

Ђурића, улагаће се у пешачке и бицикличке стазе, нове парковске површине, а за госте Златибора свакодневно ће бити организовани излети до оближњих локалитета. – Ове године је пла-

ниран завршетак и пуштање у рад нашег најзначајнијег инфраструктурног пројекта „Голд гондоле“ од центра Златибора до врха Ски центра „Торник“ – каже Ђурић и додаје да ће пораст броја до-

мањих и иностраних туриста, од којих их је највише из бивших југословенских република, али и из Кине, Русије, Немачке и Холандије, зависити од стављања у функцију аеродрома Поникве чији би

Министар Љајић посетио штанд Златибора на Сајму туризма

На свечаном отварању 40. Међународног сајма туризма, у оквиру којег су заједно наступали Туристичка организација Златибор и „Голд гондола Златибор“ у хали 4, представљена је целокупна туристичка понуда западне Србије, а догађају су присуствовали највиши државни званичници, као и представници медија.

Министар трговине, туризма и телекомуникација Расим Љајић био је гост штанда Златибора. У разговору са представницима општине Чајетина и ТО Златибор министар је имао прилику да се упозна са изузетним резултатима које Златибор остварује када је у питању понуда ове најпознатије туристичке дестинације у Србији и број туриста који је посети.

Оно што је посебно привукло пажњу министра је кутак виртуелне стварности, где се сви посетиоци могу наћи на Златибору, и то управо у једној од 55 кабина „Голд гондоле“, те у реалном времену се провозати трасом којом ће се гондола кретати, од центра Златибора до врха Торника, уз помоћ VR наочара. Ово је била прилика да се министру Љајићу представе пројекти којима Златибор настоји да привуче гос-

те и који ће учинити да најпосећенија планина Србије буде у самом туристичком врху овог дела Европе.

На штанду ТО Златибор где наступа и „Голд гондола Златибор“ забавили су се и фотографисањем у кутку који је припремљен посебно за ову прилику, а где су се нашли и многи интересантни рекевизити. Сви који су се фотографисали могу учествовати у наградном конкурс који ће се одиграти путем друштвене мреже Фејсбук. Фотографије са Сајма туризма потребно је поставити на Фејсбук профил Голд гондола www.facebook.com/GoldGondola/ и Туристичке организације Златибор www.facebook.com/TOZlatibor/, а власници ФБ профила чије слике добију највише лајкова освојиће вредне награде попут викенда на Златибору, сета спа услуга, ручка у етно ресторану на Златибору, пакете домаћих млечних производа и друге.

На Сајму туризма, у оквиру званичног представљања туристичке понуде Златибора, посетиоци су имали и прилику да уживају у воћним коктелима и другим кулинарским специјалитетима карактеристичним за златиборски крај.

З. В.

значај осетио читав Златиборски округ.

– На овогодишњем Сајму туризма ставили смо акценат на промоцију спортског туризма на Златибору и представили летњу туристичку понуду, због чега нам је посебно драго што је заједно са нама дошао велики број хотелијера, тако да су сви заинтересовани посетиоци могли на једном месту да се упознају са комплетном понудом, ценама и предностима раније резервације смештаја за предстојећу летњу сезону на Златибору – изјавио је Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

– Прошла година била је једна од најуспешнијих за Златибор и сходно том имиџу почели смо успешно и 2018. годину, што потврђује и податак да је током зимског распуста забележен повећан број гостију

Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“

– рекао је Живановић и додао да Златибор највише посећују породице са малом децом. Зато су међу топ понудама за предстојећу летњу сезону забавни паркови Авантура парк

и Дино парк који су ове зиме прилагодили своје капацитете зимском туризму и понудили школе скијања, док ће током лета бити још атрактивнији и привлачнији туристима.

– Свим посетиоцима сајма омогућили смо да виртуелно прођу комплетну трасу будуће гондоле на Златибору, током које ће моћи да виде како ће изгледати реална возња са погледом на цео Златибор: од центра, преко међустанце код Рибничког језера до врха на Торнику – изјавила је Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

– Путовање виртуелном туром траје два и по минута, док ће стварна возња трајати неких 25 минута. Верујем да ћемо гондолу, комплетно финансирану из средстава општине Чајетина, завршити и пустити у рад до краја ове године и да ће туристи на нови начин моћи да доживе планину Златибор – закључује Бојана Божанић.

З. В.

„Чигота” бренд Златибора и Србије

„При крају смо великог међународног пројекта кроз који ће у нашу установу стићи хибридни SPECT/CT уређај, којим ће спектар дијагностичких и терапијских процедура из области нуклеарне медицине бити значајно проширен”, каже директор „Чиготе” др Жељко Стакић

У жељи да Златибор, као место које дуги низ година стоји на врху најпосећенијих туристичких дестинација представимо не само кроз природне лепоте, атрактивне локације, културно-историјска места и обележја, спортско-рекреативне садржаје, већ и као место где се бирају објекти у којима ће се одређено време боравити, од претходног броја „Златиборских вести” кренуло се са представљањем хотела, одмаралишта, апартманских насеља која су одавно стекла или тек граде свој углед. Од најстаријег, али и даље радо бираног хотела „Палисад”, о којем је било речи у претходном броју, овог пута представљамо „Чиготу”, јединствени златиборски бренд како у Србији тако и Европи. О овој здравствено-туристичкој установи разговарали смо

са директором СБ „Чигота” др Жељком Стакићем.

„Чигота” као бренд на који је поносна не само ова здравствена установа већ и оштина Чајешина, пошто је одавно ван граница Србије, ван граница Европе. Шта је то што она преважно нуди својим пацијентима?

– „Чигота” је, као што сте рекли, здравствени и здравствено-туристички бренд Златибора и Србије. Својим пацијентима нуди врхунску медицинску услугу, пре свега из области дијагностике и лечења обољења штитасте жлезде и метаболизма. Ту пре свега подразумевамо ендокринолошке и кардиолошке болести, дијагностику и терапију помоћу радиоактив-

них изотопа у служби нуклеарне медицине, као и физикалну медицину. Такође, код нас се рехабилитацију пацијенти након операције кукова и колена. Осим тога, са великим успехом функционише надалеко чувени „Чигота” програм за лечење гојазности, кроз који је за последњих

30 година прошло више од 50.000 корисника. Тај програм се по његовој организацији и резултатима сматра једним од најуспешнијих у Европи. Као тековина „Чигота” програма, пре 10 година је покренут програм за превенцију и лечење дечије гојазности, као део државног пројекта – каже Стакић.

Шта је то што „Чигота” има, а немају друге установе које се баве лечењем штитасте жлезде?

– Пре свега брзу, ефикасну и поуздану дијагностику, без листа чекања. Код нас пацијенти истог дана добију анализу свих претрага, терапију и предлог за даље лечење. Такође, ми смо наставна база Медицинског факултета у Београду, наши сарадници су водећи стручњаци из ендокринологије, ендокрине хирургије, кардиологије, неурохириргије, васкуларне хирургије, радиологије, тако да је врхунска медицинска услуга доступнија пацијентима из нашег региона у односу на друге.

У оквиру службе нуклеарне медицине лече се пацијенти након операције

Др Жељко Стакић

карцинома штитасте жлезде апликацијом високих доза радиоактивног јода, у посебно изолованим, тзв оловним собама. Министарство здравља је прошле године нашу установу прогласило референтном за дијагностику и лечење болести штитасте жлезде и метаболизма.

Своју популарност је ваша здравствена установа стекла „Чигота“ програмом, али у десетак година уназад и „Чиготица“ програмом. Одакле све долазе корисници ових програма и колико је приметно њихово напредовање како у здравственом, тако у естетском смислу?

– Ове године обележавамо значајан јубилеј, 10 година „Чиготица“ програма, програма за превенцију и лечења гојазности код деце и адолесцената. То је јединствен превентивни програм у овом делу Европе, где се на лечење упућују гојазна деца узраста од 12 до 18 година. Кроз овај програм је до сада прошло више од 7.000 деце, који су регулацијом телесне масе превенирали бројна обољења за која је гојазност и фактор ризика, уз значајно позитивне естетске ефекте. На програм долазе корисници из наше државе и из иностранства, тако да се последњих пар година бележи сталан пораст броја иностраних гостију на програму.

У „Чиготу“ долазе и многи бројни спортисти. Какве шрејмане им све уружаје?

– Ми смо пре две године отпочели са програмом спортске медицинине, свесни чињенице да је Златибор, између осталог, и значајан центар спортског туризма. Код нас се могу обављати прегледи спортиста, процена утренираности, али и опоравак и рехабилитација након повреда. У међувремену смо постали партнери и Спортског друштва „Црвена Звезда“, а ускоро нас очекује и потписивање протокола о сарадњи са Олимпијским комитетом Србије. Такође, у циљу унапређења рекреативног

Фото: Слободан Јовичић

Преглед гошће из Русије у „Чиготи“

аспекта остварујемо сарадњу са факултетима за физичку културу у Београду и Нишу.

Прошлека година је по популарности била изузетно добра за „Чиготу“, јер установа нуди бројне садржаје за све оне који у њу долазе као обични туристи жељни

Какви су планови у наредном периоду?

– Оно чега смо апсолутно свесни јесте чињеница да не смемо да се задовољавамо постигнутим, већ да сталним улагањем у људе, опрему и инфраструктуру подижемо квалитет медицинских и ту-

физикалне медицинине, дечјег одељења. Почели су радови на првој фази новог велнес центра уз постојећи базен, планира се замена крова и побољшање смештајних капацитета.

Да ли је брендирање „Чиготе“ имало приметан одјек?

– Да, свакако. Брендирањем „Чиготе“ и заштитом свих наших услуга под ознаком географског порекла, дефинитивно смо позиционирали „Чиготу“ на место које јој и припада, а то је јединствен бренд Србије у здравственом туризму. „Чигота“ је прва установа у Србији и једина у Европи оваквог типа која је заштитила све своје услуге и програме. Наравно, тиме смо сада отворили пут и другим установама сличног типа да могу да ураде исто. Да би нека установа уопште могла да заштити своје услуге, мора да има гарантован квалитет пружених услуга. Тиме је „Чигота“ добила још једну, можда и најзначајнију потврду квалитета рада, али и обавезу да настави да напредује и тај епитет бренда изнова доказује и потврђује – напомиње др Жељко Стакић.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

релаксације. Сугећи према прва два месеца ове године, какву популарност очекујете надале?

– На основу првих показатеља, очекујемо да се настави тренд пораста популарности „Чиготе“ и ове године. Прошла година је била можда и рекордна у смислу просечне популарности капацитета, што нам ствара обавезу да стално унапређујемо и услуге и садржаје како би наши гости одлазили задовољни.

ристичких услуга. При крају смо великог међународног пројекта кроз који ће у наредних пар месеци у нашу установу стићи хибридни SPECT/CT уређај, којим ће спектар дијагностичких и терапијских процедура из области нуклеарне медицинине бити значајно проширен. Стално улажемо у обнављање медицинске опреме, у завршној смо фази набавке два ултразвучна апарата, планирамо адаптацију нуклеарне и

Успостављена сарадња између општине Чајетина и грчке општине Едипсос

Општина Чајетина и општина Едипсос из Републике Грчке успоставиле су сарадњу. Председник општине Чајетина Милан Стаматовић и председница општине Едипсос Елени Ефтатиу потписали су 21. фебруара Повељу о успостављању сарадње између ове две општине. У циљу пружања помоћи у међусобном разумевању и пријатељству између општине Едипсос из Републике Грчке и општине Чајетина из Републике Србије, две стране су се договориле да на равноправној основи, уз узајамну корист, развијају пријатељске везе у области туризма, културе, образовања, спорта, а у циљу заједничког просперитета.

Трочлана делегација из Грчке, на челу са председницом општине Едипсос, изразила је задовољство што се налази у општини Чајетина потписујући почетак једне лепе и дугорочне сарадње. Приликом потписивања повеље, председница је истакла да постоји довољно области у којима се може остварити сарадња са општином Чајетина, међу којима су туризам, пољопривреда и спорт.

Председник општине Чајетина истакао је да се после неколико година поново успоставља сарадња са брат-

ским грчким народом. Наиме, општина Чајетина била је братска општина са општином Лефкими са Крфа, но

како је дошло до укрупњавања општина у Грчкој у складу са њиховим законима, општина Лефкими више не постоји.

Објашњавајући како је дошло до ове сарадње, Стаматовић је рекао: "Од стране амбасаде Републике Србије у Грчкој појавила се иницијатива о успостављању сарадње општине Чајетина и општине Едипсос. Ове две општине имају много заједничких додирних тачака и верујем у нашу дугорочну сарадњу. Сигуран сам да ће поред размене општинских делегација бити заступљена размена искустава из области туризма, економије, културе, јер ова два народа никада нису прекидала своје везе кроз историју. Ми смо у тешким тренуцима од грчког народа добијали помоћ, наши студенти су стипендирани, а оно што је за нас најзначајније је да се захваљујући грчкој влади која је донирала изградњу станова у Чајетини за избегла и расељена лица."

Са циљем да се успостави добра сарадња, а везе између Грчке и Србије још више учврсте, председници су након потписивања повеље разменили поклоне.

М. Ј.

Едипсос је бања на мору

Едипсос (или Лутра Едипсос) је једна од најпознатијих и најстаријих бања у Грчкој са лековитим водама, не само летовалиште са прелепим плажама, него и бања на мору. Њена лековита дејства пробале су многе познате личности попут Грете Гарбо, Черчила, Оназиса, чак и краља Петра Првог Карађорђевића. Термални извори су са дубине од око 3.000 метара, а температура воде прелази 80 степени. Праву атракцију представљају водопади топле воде који се уливају у море. Извори помажу оболелој кичми, погодују лечењу ишијаса, зглобовима, костима. Едипсос живи током целе године, својом архитектуром подсећа на Ницу, окружен је брдима и нуди добру понуду смештаја, кафића, мноштво таверни и осталих садржаја. Град броји око 22.000 становника.

Епископ жички Јустин богослужио у Чајетини

Његово преосвештенство епископ жички г. Јустин био је 10. и 11. фебруара у посети Ужичком намесништву. Владика је у својој канонској посети одржао вечерње богослужење са монашењем у манастиру Рујно, као и служење Свете архијерејске литургије у Храму Светог архангела Гаврила у Чајетини. Литургији су саслуживала свештена лица из околних парохија.

Посета епископа жичког, који доноси благослов Свете Жиче, са престола Светог Саве, била је велика част за Чајетину и њене суграђане, који су га са радостју дочекали у великом броју. Након

служења Свете архијерејске литургије и причешћа, које је уприличено пред почетак Великог часног поста, владика је беседио како би поучио окупљени народ. Говорио је о смислу поста и његовом значењу за животе свих верника:

„Пост је радост. Он у душу уноси мир, стабилност мисли, чисти наш ум, чисти нашу природу, зато што је то Господ тако устројио. Он је први постио, својим

ученицима и апостолима то је пренео до дана данашњег. Нека Господ Бог буде милостив према нама, да нам да снаге да издржимо овај пост, да се трудимо, да не буде само уздржавање од јела већ и од лоших дела. Да читамо побожне књиге, житија светих, и да се надахњујемо њиховим животима“.

Посета архијереја некој парохији значајан је догађај и велика част, каже јереј Петар Лазић, старшина цркве у Чајетини, Тада се могу видети људи и из других парохија и из других крајева.

„Владика је последњи пут овде био 2015. године. Сада је поново са нама да одслужи Свету архијерејску литургију, да принесе свете дарове и да се сви причестимо телом и крвљу Господа Исуса Христа. Да се припремимо за Велики пост када се спремамо да дочекамо Васкрсење Господње, празник над празницима“, истиче старшина чајетинске цркве.

Долазак духовног оца и његово присуство донело је радост и благослов верному народу чајетинске парохије пред долазак великог празника Светог Васкрсења Христовог.

Драгана Росић

На ловачком сабору „уловили“ гулаш уместо вука

Вука није било на теренима Муртенице, али је 36. издање златиборског Сабора ловаца Србије окупило, чини се, највећи број ловаца у последњих неколико година. Осим гостију из читаве Србије (Уб, Зрењанин, Сента, Чачак, Сурдулица, Бајина Башта, Ужице, Нови Сад...) ту су били и ловци из Црне Горе и Босне и Херцеговине.

-Задовољни смо бројем учесника. Традиционално, амбијент је прави, Златибор је најлепши под снегом – каже председник Ловачког удружења „Златибор“ Милован Кнежевић.

Међу учесницима је било и оних који су први пут посетили овај сабор. – Моји другари из ЛУ „Тамнава“ већ су редовни учесници ове приредбе. Ове године се коначно и мени остварила жеља да присуствујем. Први пут сам се опробао у неким такмичењима, врло је пријатан осећај. Надам се да ћу бити редован учесник наредних година – каже Александар Дамјановић из Уба.

Ловачко удружење „Сента“, које је побратим са златиборским ловцима, неизоставни је учесник, поготово у надметању у кувању ловачког гулаша. – Наше удружење је побратим са ЛУ „Златибор“ око 20 година, а ја лично долазим већ 18 година. Дошли смо овде пре свега да се забавимо, такмичарски дух постоји, мало виркамо једни другима у котлић, али је дружење најбитније – прича нам Виктор Варга, председник ЛУ „Сента“.

Домаћа општина је управо у кувању гулаша имала највише представника: – Најбит-

није је дружење. Кувамо гулаш за наше другаре и колеге, не оптерећујемо се много такмичењем – каже Недељко Алексић из Криве Реке, док Жарко Јанковић из Јабланице додаје да се, и поред недостатка времена, сасвим добро снашао у улози куvara: – Све сам „у ходу“ спремао од намириница, јутро пред такмичење. Некако успевам да се снађем. За саму припрему нема неке посебне тајне. Месо је углавном од дивље свиње, уз још неке додатке. Зачине стављам по свом нахођењу, неком се допада, неком не.

Што се тиче надметања на

стрељишту „Зова“, у гађању покретне мете (силуета вука) најпрецизнији је био Радосав Лазовић, испред Петра Новковића и Александра Ђурића. У дисциплини „непокретна мета-срндаћ“ прво место припало је Мирославу Чуквасу (44 круга), други је био Благоје Томановић (39), а трећи Миодраг Пантелић (36). Александар Ђурић је са 45 кругова тријумфовао је у гађању непокретне мете на 200 метара (ловачки карабин), испред Миодрага Панчића (43) и Мирослава Чукваса (41). На 300 метара (специјална пушка) славио је Иван Старчевић (94 круга), друго место припало је Радомиру Сеизовићу (93), а треће Предрагу Ђурђевићу (89). У дисциплини „глинени голубови“ у појединачној конкуренцији први је Зоран Радојевић, испред Дејана Филиповића и Алексе Јовановића. У екипној конкуренцији у истој дисциплини победио је састав „Чачак“ Жежевица, „Карађорђе“ из Тополе заузео је друго, а „Дунав“ из Гроцке треће место.

И. Јанковић

У Београду представљено луксузно издање магазина „Hello! Travel Zlatibor”

Бојана Божанић на београдској промоцији истакла да је Златибор најпознатија и најпосећенија дестинација на туристичкој мапи Србије и да је циљ да иде даље у Европу и свет с новим пројектима

Уновоотвореном београдском ресторану „Станица 1884”, у организацији компаније „ColorMediaCommunications”, Туристичке организације Златибор и општине Чајетина, 6. фебруара је одржана промоција „Hello! Travel Zlatibor” магазина. У специјалном луксузном двојезичном издању о најпосећенијој српској планини обрађене су теме које се односе на историју, културу, туристичке атракције као и целокупну туристичку понуду планине Златибор. У склопу овог издања магазина, такође, налазе се и интервјуи са познатим личностима као и њихове фотографије из приватних албума настале на Златибору. Ово двојезично издање је у продаји на тржишту Србије, Македоније, БиХ и Црне Горе, а посетиоци Златибора могу га ове сезоне пронаћи у свим туристичким објектима.

Окупио се велики број званица

Промоција тог луксузног издања магазина у Београду окупила је велики број званица. Међу првима стигле чланице бенда „Фрајле”, затим амбасадорка Израела Алона Фишер Кам, глумица Милица Милша са супругом публицистом Жарком Јокановићем, водитељка Адриана Чортан, балерина Дрина Пешић, водитељка Ирина Вукогић, новинар Вања Булић, шефица Регионалног пред-

Фото ТО Златибор

ставништва Европске инвестиционе банке за западни Балкан Дубравка Негре и многи други.

Присутне су поздравили Бојана Божанић, директорка чајетинског ЈП „Голд гондола Златибор”, Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор, и Роберт Чобан, председник „ColorPressGroup”. Бојана Божанић истакла је у поздравном говору да је Златибор најпознатија и најпосећенија дестинација на туристичкој мапи Србије и да је циљ да „иде даље у Европу и свет” с новим пројектима, попут кабинске жичаре (гондоле) за коју верује да ће бити изграђена ове године. „Најбољи иду с најбољима и овде су <Hello! Магазин>, Туристичка организација Златибор, наша туристичка привреда. Они су удружили снаге и кренули у промоцију Златибора као туристичке дестинације”, рекла је Божанићева.

Промоција туристичког потенцијала

Директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић истакао је да ова планина користи сваку прилику да ради на промоцији туристичких потенцијала и да је крајем прошле године с тимом „ColorMediaCommunications” направљено специјализовано издање „Hello! Travel” магазина у којем читаоци могу да се упознају са људима, традицијом, гастрономијом, смештајним капацитетима Златибора. “Сматрамо да ће све ове промотивне активности допринети порасту броја посетилаца на Златибору и да ће се тренд раста, уз епитет најпосећеније који ова дестинација носи, наставити и у 2018. години”, рекао је Живановић.

Председник маркетиншке компаније „Колор прес група” Роберт Чобан казао је да је овде представљено пето издање магазина „Hello! Travel”. “Концепт магазина „Hello! Travel” је да Златибор представимо када је реч о његовој храни, понуди, историји. Његова географска позиција између Црне Горе, БиХ и Србије чини га jako привлачним великом броју туриста и велики број познатих личности ту долази, тако да нам није било тешко да попунимо рубрике”, рекао је Чобан.

Т. О. З.

После Београда, представљање луксузног двојезичног издања магазина "Hello! Travel Zlatibor" уприличено је и на Златибору, 17. фебруара у пријатном амбијенту хотела „Палисад“. Промоцији су присуствовале бројне званице међу којима и министар трговине и туризма Републике Српске Предраг Глухаковић, као и представници из „Колор прес групе“, партнера општине Чајетина и ТО Златибор на овом успешном пројекту, који подразумева промоцију Златибора као значајне туристичке дестинације у региону.

„Златибор, осим што је најпосећенији туристички центар у Србији, представља и једно од места где се последњих година највише инвестира“, рекао је заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, додајући да ова општина последњих година улаже значајна средства у развој инфраструктуре: улица, пешачких, бициклических и планинарских стаза, спортских терена, дечјих игралишта и паркова. Поред тога, кроз разне олакшице и стимулације ствара се позитиван амбијент за привлачење како домаћих тако и страних инвеститора. Резултат тога је, додаје Ђурић, да је у претходних неколико година на Златибору отворено шест нових хотела, а да се гради још пет нових објеката који ће својим садржајима испуњавати све критеријуме за пет звездица.

Лидерска позиција у Србији

Поред тога, општина Чајетина ове године завршиће три капитална пројекта: изградњу панорамске гондоле (којом ће центар Златибора бити повезан са Ски центром „Торник“ и која ће променити имиџ читавог места и привући нове госте и инвестиције), завршетак Омладинско-културног центра (са салама за позоришне представе, биоскопске пројекције, изложбе слика и друге

Златиборска промоција "Hello! Travel Zlatibor"

„Златибор, осим што је најпосећенији туристички центар у Србији, представља и једно од места где се последњих година највише инвестира“, рекао је у „Палисаду“ заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, додајући да ова општина последњих година улаже значајна средства у развој инфраструктуре: улица, пешачких, бициклических и планинарских стаза, спортских терена, дечјих игралишта и паркова

садржаје), а веома значајан пројекат је и куповина спортске хале на Златибору. Проширење њених капацитета и садржаја биће стављено у функцију развоја спортског туризма.

„То потврђује да смо у протеклој деценији успешно истрчали трку и заузели лидерску позицију у туризму Србије, а у наредним периоду план нам је да крупним корацима кренемо напред и да се

позиционирамо на европској и светској туристичкој мапи. Да бисмо у томе успели неопходне су значајне маркетиншке активности. Једна од њих је ово луксузно издање магазина, захваљујући коме ће се туристички потенцијали Златибора видети како у Србији тако и у читавом региону. Сигуран сам да је ово почетак једне успешне сарадње и да ћемо у наредном периоду реализовати

још доста пројеката на задовољство гостију Златибора и читалаца 'Hello' магазина“, истакао је Ђурић.

Директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић у свом говору захвалио се сарадницима на успешној сарадњи коју туристичка организација и туристичка привреда негују дуги низ година, као и свим гостима који своје поверење указују најпосећенијој српској планини. Искористио је прилику да се захвали и познатим личностима који су у својим интервјуима у магазину имали само речи хвале за Златибор.

У плану издање посвећено Војводини

„Они су причали у суперлативу о самом Златибору, што нам даје снагу и моћ да верујемо да све ово што радимо и напори које улажемо у развој Златибора иду у добром смеру. Посебно ми је драго што су сви саговорници истакли вредност људи, који својом енергијом, снагом и радом доприносе креирању оваквог имиџа какав је данас. Ово је резултат свих нас и верујем да ће и у будућности наш рад, труд и енергија допринети да Златибор буде позициониран на светску мапу, на место које заслужује, и буде конкурентан европским туристичким планинским центрима“, додао је Живановић.

Присутнима се у име Color Media Communications групе обратила Јелена Савић, пиар издања, која се захвалила општини Чајетина и ТО Златибор на овом успешном пројекту и најавила објављивање шестог издања "Hello! Travel" магазина посвећеног Војводини. "Уживали смо стварајући сваку од преко 180 страна. Ово је магазин који се листа, гледа, чита, али и чува. Сигурна сам да ћете уживати у овом издању".

Магазин "Hello! Travel" представља све лепоте Златибора као и комплетан капацитет и садржаје које ова планина пружа за одмор.

Драгана Росић

Године кад је златиборска сиротиња умирала од глади

Пише: Милосав Р. Ћенић

Испитујући порекло становништва златиборског краја, Љубомир Мићић је 1909. године боравио у Белој Реци, где је посетио основну школу и оставио ову забелешку:

“У ову школу долазе ђаци из даљине до три сата, зато сви носе храну која им траје цео дан... Тада ђаци поређаше своје торбице у ред по трпезарији, извадише и на исти ставише шта је ко имао за јело. У тројице ђака бејаше кукурузни леб, у једног ељовни који се уопште зове гољени леб, што значи од најбољег жита, а у свију осталих бејаше леб од зоби, овсеница. Бедна и жалосна је ова храна за људе, црн као земља, гњецован, непечен, пун бадрлица од оса и трине и са веома отужним и непријатним задахом. Тако исто беху донели по једну крупицу соли. Тужно је било посматрати ове сиротане како са највећим апетитом једу ову црну овсеницу и како уз њу присмачу крупицу соли. Ко је донео већу крупицу, он уза сваки залагај помало од ње угризне, а у кога је мања он само лизне. Међутим, бејаше изванредан број ђака који нису ручали. На питање учитеља зашто нису донели ручак одговорише: - Веле нам код куће, сами знате да нема леба, већ овде мало доручкујте, а тамо у школи трпите, доста ви је што седите у врућој соби”.

Овако се живело по златиборским селима 1909. године, а како је тек било седам година касније, током аустријске окупације, када је народ био обавезан да издвоји и преда више од половине својих пољопривредних производа. Златиборски срез је улазио у ред најпасивнијих и најсиромашнијих предела западне Србије, у посеб-

но тешком положају била су села Негбина, Јасеново, Бела Река и Драглица, односно старовлашка села прикључена овом срезу 1834. године. Више од половине становништва није успевало да на својим поседима обезбеди довољно хране за сопствене потребе, па је проблем решаван одласком у кирицилук по Србији где су своје производе, луч, катран и дрвене судове, мењали за жито.

Током трогодишње окупације народ доспева у жало-

кочањке и лескове ресе, а јела припрема од боквице, цимене и кромпировог листа. Зеље и жара су били права посланица, али су се ретко могли наћи, јер их народ бере и предаје окупаторским властима у замену за мало соли.

Мали Недељко хранио брата и сестру

Обавештење упућено становништву преко „Службеног гласника“ од 1. августа 1916. године звучало је цинично: “Добро испрана и очишћена,

де у Чајетини. Често је писао својој ћерки Маји, а свако писмо је потресан опис страдања овог народа са којим је саучествовао као Србин и племенит човек. Прво писмо упућено је 3. маја 1916. године из Чајетине.

“Док сам седео у својој канцеларији и прелиставао нека документа, на први дан Ускрса, приметих кроз прозор 5-6 жена и једног дечака од десетак година који се приближавају команди. Пођох им у сусрет, али ме сцена коју видех

Аустроугарска посада у Чајетини

стан положај, јер ни оно мало земље није имао ко да обради обзиром да се 1915. године у изгнанству нашла главна радна снага. Окупаторска власт је забранила да се без специјалне дозволе прелази у друге срезове, па је тако и кирицилук био искључен. Тешко економско стање породица повећава обавеза да се сва давања у новцу и пољопривредним производима прво морају измирити властима, а да несрећа буде потпуна, наишле су неродне 1916. и 1917. година у којима је ова сиротиња умирала од глади.

Глад је почињала да хара у пролеће, када се потроше све залихе хране. Вратише се оне страшне патње из неродне и несрећне 1840. године. Уместо хлеба, већина људи једе некакву жалосну смесу од самљевене хростове коре,

припремљена као спанаћ, скувана са мало млека, бутера и соли, детелина је врло укусно поврће, као млади грашак. Напомиње се нарочито у данашње време, кад многи људи обзиром на велику скупоћу не могу да набаве свежег поврћа, да овако најјевтиније могу да дођу до здравог и укусног поврћа”. Добар савет, али недостаје још један, где наћи бутера и соли. Ако је тако укусна и здрава што и њу нису одузимали од сиротиње.

Током 1916. године започело је умирање од глади. Осим бројних трагова у матичним књигама умрлих и сећања старих Златиборца то потврђују и писма Јоце Лалошевића, правника из Сомбора, који је током ове окупације обављао дужност заменика команданта „бецирк“ коман-

дубоко потресе. На овај велики српски празник испред мене стајаху праве људске авети у ритаму низ чија се усахла и намучена лица сливаху сузе. Прво се обратих детету.

-Зашто, синко, плачеш?

- Гладан сам, чико. Дошао сам да вас молим да ми дате мало хлеба

- Како се ти зовеш?

- Недељко Цвркотић.

- А где су ти отац и мајка, зашто они нису дошли?

- Немам је ни оца ни мајке - горко зајеца дете.

- Ваљда имаш некога старијег ко се брине о теби?

- Немам је никога. Отац ми је пре две године отишао у рат. Ни данас не знам где је, а мајка је умрла пре четири године.

Зовнем председника општине Драгутина Никића и договорим се са њим да дете

упишемо у школу, па се поново обратих Недељку који се беше мало смирио.

- Ето, Недељко, од сада ћеш сваки дан долазити у школу и са осталом децом учити писање и рачун. Имаћеш увек топлог јела за ручак.

Дете поново поче да јеца и тек после дужег времена успе да се смири.

- Не могу је, чико, долазити у школу. Далеко је моја кућа, чак у Мушветама, више од три сата хода одавде.

- Ма, решићемо ми и тај проблем. Доћићеш ти овамо и остати код нас и на конаку.

- Али ја имам још једну сестру од осам и брата од шест година, не могу ја њих оставити.

- Како си их сад оставио?
- Морао сам. Јер од Великог петка нисмо ништа окусили. Сестра и брат пиште од глади. Закључао сам их у кућу и дошао овде за мало хлеба.

- Добро, Недељко, ко се брине за твоју сестру и брата? Ко им кува, ко их пере и облачи? Ваљда мораш имати какву тетку, стрица или било кога старијег?

- Немам никога. Ја се о њима бринем, ја их раним и одевам већ пуне две године. Добри људи доносили су по мало хлеба и јела док је било, али сада ни они немају.

Нахранисмо Недељка и дадосмо му хране да понесе ку-

ћи. Тужно је било посматрати ово несрећно дете како дрхтавим ручицама прима пакетић са хлебом и месом. Уместо малопређашњег очаја, у његовим очима засијала је срећа. Овај сурови рат заменио му је све дечје радости само једном, оном кад за сестру, брата и себе успе да испроси кору хлеба да би преживели. Дуго сам га гледао како се пресрећан, са камена на камен, пењао уз Оманицу, журећи да нахрани своје сиротане. Ето, драга моја Мајо, овој јадној златиборској сиротињи овакав је Ускрс и Божић и сваки други дан".

Од нехлебице умирала деца и старији

У другом писму од 13. маја 1916. године Лалошевић описује праву трагедију самохране мајке и њене деце:

„ Видим кроз прозор како се једна жена снебива пред вратима моје канцеларије. Хтела би да уђе, али оклева, нема храбрости. Рекох нареднику да је уведе. Убрзо се у соби нађе бледа, мршава и изнурена жена. Ни бога не назва, ћути преплашено, звера по канцеларији.

- Шта је жено, јеси ли нешто хтела?

- Молим ти се, господине – тихо прошапутала жена – нареди твојима да ми дају једну малу даску.

- Даску! Зашта ће ти даска? - упитих је зачуђено.

- Умрло ми је одојче, па ваља га сахранити. Немам сандука, а греота је да га голог положим у земљу. Кад би бар имала даску...

Обузе ме језа. О, боже, дали видиш ову јадну сиротињу? Па ако те има, смилуј јој се. Наредих нареднику да се направи сандук, а са њом наставих разговор.

-Од чега ти је дете умрло? Је ли дуго боловало?

- Здравно је оно било, али у мени усахло млеко, па ми моја мала душа скапа од глади – горко заплака несрећна мајка.

Настаде тајац који потраја неко време, а онда сам поново могао наставити разговор. Упутих јој као неки благ прекор.

- Па, наравно да је тога морало доћи кад ти сама на себе не пазиш. Погледај како изгледаш, сама кост и кожа. Да си се ти мало боље хранила, сигурно је да не би дошло до ове несреће.

На њеним бледим уснама појави се болан осмех, више налик грчу. У испијеним очима приметих жељу да сазна, дали ја озбиљно говорим или иронишем. Мало поћута и уз уздах настави.

-Знам ја, господине, да је требало. Кад ми је пре месец дана умрла најстарија ћерка, а после недељу дана и друга, исто тако од немаштине и глади, зарекох се да ћу бар ово најмлађе сачувати. Али, ето, не даде бог. Нема се, нема се, господине мој, баш ништа. Ни жита, ни брашна, ни млека, ништа, ништа! Сада чекам када ћу и ја за мојом децом, а тако је и најбоље, јер ја овде немам више никога".

Глад је већ достигла драматичну и забрињавајућу фазу која је приморала међународне хуманитарне организације да интервенишу. Августа 1916. године амерички Црвени крст, за оскудно становништво ужичког среза, упутио је помоћ која је садржала: 197 метричких центи кукуруза, 200 цакова кукурузног брашна, 100 цакова пшеничног брашна, 10

буради меса, 50 сандука конзервираног млека и 5 буради масти.

Окружни ужички одбор за помоћ, у споразуму са делегатима ове америчке хуманитарне организације, поделио је храну на 13 општина, међу којима су биле и три златиборске, чајетинска, љубишка и креманска. Помоћ пријатељског народа раздвојена је најсиромашнијим породицама ове три општине, а у варошици је почела

Јоџа Лалошевић

деоба куваног јела са казана. Овом расподелом Чајетини је припало 16 метричких центи кукуруза, 16 цакова кукурузног брашна, 8 цакова пшеничног брашна, 4 сандука млека и 2 бурета меса.

За златиборско становништво најтежи период у току трогодишње аустријске окупације било је пролеће 1917. године када се потрошило и оно мало хране од претходне летине, а нови пољопривредни производи још нису стигли. У народу су ти пролећни месеци упамћени као време умирања од глади, а највише страдају деца и старије особе у сиромашним породицама. У осам од 16 општина овог среза, за које постоје подаци, од нехлебице, како стоји у матичним књигама умрлих, умрло је 35 лица. Међутим, број је био далеко већи, јер су се многи људи устручавали, било их је срамота, да наведу прави узрок смрти. ■

Умрли од глади

Бела Река: Драгомир Целебичић (7).

Негбина: Миља Раковић (45), Милојка Богићевић (3), Драгољуб Ћировић (9), Радивоје Нешовић (8), Марица Гојгић (3), Госпава Шуњеварић (1) и Радиша Шуњеварић (4).

Сирогојно: Синадин Миловановић (60), Илија Ћалдович (40), Десимир Ћалдович (7), Владе Љубојевић (6), Данило Љубојевић (16), Радиша Лазаревић (19), Раде Павловић (9), Бранко Илић (1) и Ивана Дедовић (50).

Рожанство: Станимирка Чумић (4), Милија Ристановић (65), Велимир Стакић (3), Радојка Стакић (6) и Живана Ристановић (1).

Јабланица: Милутин Милекић (80), Милисав Милекић (20) и Милена Рајовић (20).

Гостиље: Милија Чанчовић (8) и Лазар Лазаревић (55).

Љубиш: Јово Ковачевић (80), Петрија Дацовић (14), Недељко Радојичић (45) и његово троје деце Петроније (1), Бојана (8) и Радивоје (11).

Ојковица: Радиша Батак (3) и Јово Батак (75).

Шљивовица – село мајстора за ракију и пршуту

Шљивовица испод Златибора сматра се за једно од најлеших и највећих српских села. Јасна је асоцијација на домаћу ракију познату широм света. Али ракија не иде сама, већ се одлично римује са овде произведеном говеђом

и свињском пршутом – богомдана је Шљивовица за производњу и ових деликатеса. А кад се природне благодети удруже са умећем шљивовичких домаћина, ето прича о познатим и успешним.

Каљевића ракија боља и од вискија

Живот често чини да се већим делом свог времена бавимо пословима за које смо се школовали, обучавали, а у слободно време, као хоби или разбигригу, бирамо нешто сасвим другачије. Тако се и Миладин Каљевић из Шљивовице, иако ма-

неких других пољских радова и сећам се да сам волео да се врзам око ватре и казана. Други мотив за бављење овим хобијем је то што би се десило, кад родитељи нису више могли да обрађују земљу и кад су помрли, да парцеле зарасту у коров... Па сам посадио шљиве.“

како му се зове ракија. “Често сам био у прилици да пијем виски, а радо бих попио ракију, али се ракија сматра сиротињским напитком. Онда сам у тој својој занимању покушао, а сад могу да кажем и да сам успео – да направим ракију која је боља од вискија.“

ред одлежавања у бурету од белог храста, ракију држао у шљивовом бурету ради боје. Међутим, поред боје сам добио још нешто што јој је дало умирење у укусу. Сад слободно могу да кажем да сам лично задовољан. Добио сам квалитетну ракију која може да се мери са оним правим вискијем који је одлежао 12 и више година.“

Квалитет своје ракије Миладин Каљевић је показао први пут учествујући на „Ра-

Од општине Чајетина Миладин Каљевић награђен је 2014. Плакетом „Димитрије Туцовић“

шински инжењер по струци и дугогодишњи директор предузећа „Јединство Металлоградња“, одлучио да засади шљиве и у месту у којем се прави најбоља шљивовица на свету крене са производњом ракије. Али не било какве, већ оне која ће да освоја златне медаље. И како је све почело?

„Ја сам одрастао у породици где је било од 13 до 15 чланова домаћинства и као детету остало ми је у сећању да су сви расположени кад се пече ракија. А тај процес траје, јер углавном се ради кад нема

И тако је деведесетих година никао воћњак са око 350 стабала. У међувремену је Каљевић изградио просторију у којој је узидан казан да, како каже, не би зависили од временских услова већ да се, било да пада киша или дува ветар или се заинати некаква друга непогода, ракија може неометано пећи уз друштво и добро расположење.

„Увек ми је сметало да се виски пије и да кажу да је бољи од воћне ракије“, одаје Миладин још једну тајну свог успешног стварања „Виле“,

Како се то успева? Као човек од струке, схватио је да нису довољни само традиција и лепе намере већ и наука па је, користећи мноштво литературе, посебно књиге професора Нинослава Никићевића, „првог и јединог доктора за жестока пића“, дошао до сопствене рецептуре.

„Има нешто што сам добио неочекивано, а то професори сад проучавају јер нема у литератури. Хтео сам да направим да боја ракије буде боја вискија, па сам направити буре од шљивовог дрвета тако да сам једно време, по-

кијади“ у Шљивовици 2014. године са ракијом старом девет година, а успех је потврдио на сваком свом наступу у родном селу, па и шире (Међународни фестивал воћних ракија у Ужицу). Не жели много да се такмичи јер, каже, треба дати простора за победе и другима. Њему је битно да су оцене врхунских стручњака припале његовој „Вили“. Од општине Чајетина награђен је 2014. године Плакетом „Димитрије Туцовић“ за допринос привреди свог краја.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Традиција Радовановића дуга 100 година

Познати произвођач сувомеснатих производа из Шљивовице Милош Радовановић, власник Прераде меса „Радовановић“, ове године обележава велики јубилеј: 100 година производње сушеног меса на традиционалан начин. Овај посао започео је његов прадеда Милош, чије име са поносом носи, давне 1918. године. Његов мотив тада није био да оствари зараду већ да прехрани породицу, која је након Првог светског рата живела у веома тешким условима. Своје умеће и мајсторство пренео је на своје потомке – Милошевог оца и стричеве. Милош је четврта генерација следбеника фамилијарне традиције који даје максималан допринос проношењу славе породичног имена.

Иако је од започињања овог посла прошао читав један век, у начину производње ништа се није мењало. Милош и данас примењује рецептуру својих предака, остао је доследан традиционалном начину сушења меса, али је константно радио на стварању бољих услова за рад, који су данас доведени до савршенства. Повећао је капацитете и наставио са радом у новом производном погону који је опремљен по највишим стандардима. То је допринело унапређењу производног процеса и повећању продуктивности, захваљујући чему је Прерада меса „Радовановић“ сврстана у ред значајнијих произвођача сувомеснатих производа на регионалном нивоу.

„Сада су услови за рад много бољи. Објекти

су климатизовани, опремљени расхладним уређајима. Некада се само могло радити у зимском периоду када су температуре биле у интервалу од -20 до +10 степени. Сада радимо током целе године. Искуство у прављењу пршуте преношено је са генерације на генерацију. Потребно је добро и квалитетно месо. Ми имамо сигурне добављаче који знају шта нама треба“, објашњава Радовановић.

Месечно у просеку произведе око 1.000 килограма робе: свињски, говеђи и овчији програм, разне врсте кобасица, сланина, чварци... Један је од закупаца са најдужим стажом на златиборској пијаци, а своје производе

пласира и у Београд, Чачак и остале градове у којима се појаве озбиљни и коректни купци.

На питање колико је тешко бавити се овим послом и може ли се од њега живети, Милош одговара: „Није нимало лако. Нема дана одмора, ради се 365 дана у години. Тешко јесте, радимо колико можемо, али може да се живи од овог посла“. Милош и његова супруга Миљанка имају две ћерке, Тамару(20) и Милицу(19), које су на студијама у Београду. Да ли ће наставити породични бизнис још увек се не зна. Њихов отац истиче да су им врата овог дома увек отворена и да је на њима да одлуче.

Милош је добитник бројних награда за квалитет, а на овогодишњој „Пршутјади“ у Мачкату освојио је специјалну награду за уједначеност производа. Оснивач је Удружења произвођача сувомеснатих производа, које је основано са циљем удруживања локалних произвођача ради организованог накупа на европским и светским тржиштима, као и промоције златиборских сувомеснатих специјалитета.

„Познато ми је да тај начин организовања произвођача у свету добро функционише, али нисам сигуран да је код нас сазрела свест о неопходности удруживања. Мислим да би било добро да то профункционише и код нас, јер би удружени могли наступати на светским тржиштима“, закључује Радовановић.

Драгана Росић

Бољи услови за шљивовичке основце

Издвојеном одељењу ОШ „Миливоје Боровић“ у Шљивовици, које се налази у прилично лошем стању и где се дуже време није улагало, предстоји обимна реконструкција. Радови на овој инвестицији, које са 26,3 милиона динара финансира Канцеларија за управљање јавним улагањима Републике Србије, поверени су предузећу «ИТГ» д.о.о Смедерево. Реконструкција објекта, по речима просветног инспектора Општинске управе Чајетина Мирослава Ђокића, почеће ускоро, чим временске прилике дозволе. Рок за њен завршетак је 60 дана од увођења у посао.

„Извршиће се озбиљни захвати на школи. Биће замењена врата учионица, кречење зидова и плафона, реконструкција свих водоводних, канализационих и електро инсталација, а дотрајале подове замениће керамичке плочице. Планирана је реконструкција свих мокрих чворова и уградња новог котла на пелет. Постојећа котларница се измешта, а на њеном месту биће постављене туш кабине које ће бити

Мирослав Ђокић

у вези са физкултурном салом, као и свлачионице“, објашњава Ђокић.

Физкултурна сала, у којој ученици најрадије проводе време, тренутно је у веома лошем стању. Прокишњава, хладно је, а подови су потпуно пропали.

„Планирано је скидање постојећег пода, стављање изравнавајућег слоја, подлога и паркета, као и увођење грејања. Радиће се замена постојећег крова, постављање снегобрана, олука, спољашње изолације и фасаде. Спољашња столарија налази се у добром стању, тако да ће само бити замењена улазна врата. Ради се нова кухиња и трпезарија, које ће бити опремљене по највишим стандардима“, додаје Ђокић.

Мислило се и на партерно уређење, па је у плану оградивање школског дворишта, постављање бехатон плоча и мобилијара. Поред тога, урадиће се хидрантске мреже, нова септичка јама и постројење за пречишћавање отпадних вода. Иако је реч о веома обимном послу, то неће утицати на одвијање наставе. Радови који се тичу уређења учионица спроводиће се током викенда, док ће због хладног времена и прилично дуге грејне сезоне последњу фазу представљати измештање котларнице.

Д. Росић

Победнички успон Иване Жигон на Чиготу

Итоком овог зимског распуста Златибор је посетио велики број туриста, међу њима и познатих лица. Једно од атрактивних златиборских места које поседује садржаје за све сезоне, Дино парк, очарао је и глумицу Ивану Жигон, која се тих дана породично одмарала на Златибору.

Ивану Жигон, познату српску глумицу и личност коју препознајемо по добрим делима, оснивача хора „Косовски божури“ и председницу Удружења „Српско-руског пријатељства“, сусрели смо у тренутку предаха, када је пожелела да на Златибору буде само још једна мајка у шетњи са сином.

„Баш је лепо да смо се срели овде код диносауруса“, поздравља нас Ивана као старе пријатеље и наставља:

„Ја волим у свему да видим неки симбол и знаке. Ја сам мог тату звала диносау-

Предах на Златибору познатој глумици итекако значи, уочи њеног пута с „Косовским божурима“ у Русију, па преко океана, а за март припрема и режира обележавање годишњице мартовског погрома на Косову и Метохији

рус јер је један од ретких на овој планети био са таквим духом... И лепо је што деца овде могу да се упознају са диносаурусима, а сва деца воле диносаурусе. У ствари, сви људи који чезну за било каквим одговором на сва питања и траже било какав смисао, сви воле диносаурусе. Али, ја сам преваходно ту због сина који воли овде да дође, јер стварно на Златибору има пуно садржаја за децу.“

Свој предах на Златибору успела је да оствари готово у последњем тренутку, јер јој послови и путовања са „Косовским божурима“ и други пројекти не дају баш много времена за одмор, али јој је он и те како

драгоцен на два планинама које је опевао и Михаило Ђуповић.

„Лети сам на Тари, обожава шетње и на Тари и на Златибору. Када ми је било најтеже долазила сам овде и пењала се до Чиготе, да победим... Да себи кажем да сам победила“ додаје Ивана.

Не доводи само одмор ову глумицу у златиборски крај. Била је радо виђен гост на неколико манифестација у чајетинској општини.

„Овде су „Божури“ били пре десетак година, а сећам се да смо се ви и ја сретали у Трипкови, давно још“, подсећа глумица показујући да јој је мани-

фестација Културно лето у Трипкови, када је уз колегу Небојшу Кундачину одиграла дуодраму о Карађорђу, још у лепој успоми. „За општину сам наступала пре неку годину, а „Косовски божури“ очекују позив који, иако смо стално на вези са пријатељима из Чајетине, никако да се оствари... Ето, надам се да ће се остварити“.

Након Златибора, Ивану Жигон и „Божуре“ очекује пут у Русију, а потом и преко океана. Гостовања у иностранству иначе памти по страсти коју наши људи тамо, у туђини, имају за своју матицу, а посебно за Косово.

За март припрема и режира обележавање годишњице мартовског погрома на Косову и Метохији, што јој је велика част, али и одговорност. Зато јој предах на Златибору и те како значи.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Мале богиње може да добије свако ко није вакцинисан

„У општини Чајетина готово да нема невакцинисаних. За сада није забележен ниједан случај оболевања од малих богиња”, каже педијатар чајетинског Дома здравља др Биљана Пантовић Вучинић

У последње време све чешће се прича о обавезној имунизацији деце ММР вакцином, која штити од рубеола, заушак и морбила (малих богиња). Иако већина ове болести прегура без већих здравствених проблема, ризици од тешких компликација ипак постоје. Колике су шансе да се зарозимо морбилама (које представљају актуелан проблем), које су најризичније групе и какве су компликације ове болести, нека су од питања на која је дала одговоре педијатар Дома здравља Чајетина др Биљана Пантовић Вучинић.

Она истиче да мале богиње или морбиле може да добије свако ко није вакцинисан, а веће шансе да од њих оболе имају они који су примили само једну дозу ММР вакцине. У великом ризику су па-

Др Биљана
Пантовић
Вучинић

цијенти који имају ослабљен имуносистем због присуства малигних болести и лечења хемиотерапијом.

„Вакцинација у Србији почела је 1970. године, али једном дозом. Од 1980. се вакцинише са две дозе, што је комплетна вакцинација. Имунитет зависи и од саме личности и од тога да ли сте комплетно или некомплетно вакцинисани. Прва доза вак-

цине се прима у узрасту од 12 до 15 месеци, а друга пред полазак у школу”, истиче наша саговорница. Додаје да мале богиње, осим што слабе имунитет организма, са собом носе и бројне компликације:

„То могу бити благе компликације, као што су упала уха, преко пнеумонија које се могу чак и смртно завршити. Најтежа компликација је енцефалитис (запаљење моз-

га)”, упозорава докторка Пантовић Вучинић.

Према последњим подацима Института за јавно здравље Србије, од почетка октобра 2017. године закључно са 19. фебруаром ове године на територији Србије, укључујући и територију надлежности Завода за јавно здравље Косовска Митровица, регистровано је укупно 2.280 случајева малих богиња, од којих је 1.194 лабораторијски потврђено у Институту „Торлак”. Најмлађа оболела особа је стара 15 дана, а најстарија 65 година. Највећи број оболелих је у узрасним групама млађим од пет и старијим од 30 година. Већина оболелих особа (94 одсто) је невакцинисана, непотпуно вакцинисана или непознатог вакциналног статуса.

„У нашој општини готово да нема невакцинисаних. Нама је обухват готово 100 одсто. Имамо троје деце која имају медицинске контраиндикације за примање ове вакцине, али то је мали број. За сада није забележен ниједан случај оболевања од малих богиња”.

Преношење болести је непоследно, са болесника на здраве. У ваздуху око болесне деце има много клица малих богиња, које болесници избацују кашљући. Здрава деца се врло лако заразе удишући такав ваздух. Посредно преношење је врло ретко, јер је узрочник малих богиња врло осетљив на утицај спољне околине и ван људског тела брзо утине. Болест траје од осам до десет дана. Докторка Пантовић Вучинић истиче да све особе које нису вакцинисане, а старије су од 40 година, могу да се јаве у Дом здравља свом изабраном лекару и приме вакцину.

Д. Росић

Како спречити зимску прехладу

Чекаоница Педијатријског одељења Дома здравља Чајетина била је прве недеље фебруара препуна пацијената са респираторним симптомима, праћених високом телесном температуром. Озбиљнијих компликација није било, осим спорадичних случајева упала плућа који су лечени амбулантно. Симптоми са којима су се пацијенти најчешће јављали били су: повишена температура, кашаљ, кијање, праћени повраћањем и упалама уха. Докторка Пантовић Вучинић додаје да су респираторне инфекције карактеристичне за овај период године. Имајући у виду да их је могуће превенирати, препоручује одређене мере заштите:

„Оно што би требало да избегавате је боравак у просторијама где има доста људи. Крећите се, будите напољу, редовно проветравајте просторије у којима боравите. Унесите доста течности, витамина, воћа, поврћа... То је оно што можете да урадите и превенирате инфекцију”, каже лекарка и родитељима саветује да уколико дође

до инфекције не журе са посетом лекару, уколико температура није превисока и дете је доброброг општег стања.

„Уколико температуре нису јако високе, саветујем да сачекају дан, два. Спуштају температуру, одржавају проходност носа и да се јаве уколико температура траје преко три-четири дана, или су присутни неки неуобичајени симптоми: исцрпљујући кашаљ, да дете одбија да једе, да је нерасположено”.

На Педијатријском одељењу у Чајетини, кроз које некада прође и до 100 деце, тренутно раде само два лекара. То је је оперећујуће за њих, али и за пацијенте који често немају стрпљења да чекају на ред, иако се прегледи већ дуже време заказују. Лекари се надају да ће ускоро добити појачање, а до тада режим рада прилагодили су тренутној ситуацији. Служба у Чајетини ради сваког радног дана од 7 до 14 часова, а дежурства у амбуланти на Златибору организована су свакодневно од 13 до 16 часова током трајања зимске туристичке сезоне. Д. Р.

Позив читаоцима

Позивамо све који имају занимљиве анегдоте, пошалице, кратке смешне приче из наше свакодневице, шале, вицеве и друге облике ерског хумора да их за рубрику „Ерска народна ризница“ нашег листа пошаљу на мејл адресу библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ из Чајетине ljubisardjenic@mts.rs и потпишу именом и презименом. Најбоље прилоге објавићемо у „Златиборским вестима“, а необјављени биће читани у програму манифестације „Летњи улични ерски кабаре“.

Баба и шойломер

Прича доктор из Чајетине како се некад дру-
гачије радило и како је он као млад лекар сјажи-
сја преледао људе. Екипа медицинских радника
је чак и коњем обилазила поједина неуриситуйач-
на села. И вели доктор:

– Кренемо ми коњем горе, у Љубиш. Жељни и
лека и разговора они људи горе у Љубишу, једва
чекају да им неко дође, а поштово лекари. И чека
нас на враћима нека баба, седе дуго у ћошку и
кући. Пишам ја њу шила јој је. Жали се сја на на

здравље, на немашину... Причала би до сујра.
Знајући да ћемо да се заракијемо, знаш ракијица,
мезенце, ја ти извадим и дам баби шойломер.
Пијемо ми, причамо, ја заборавио на бабу. Боја-
ми, негде пред зору, сејих се бабе. Пишам меди-
цинској браћи: „Ђе је она баба?“ Каже он да баба
дрема у чекаоници. Изађем ја, сјаварно баба дре-
ма. Пробуди се, погледа ме:

– Е, дијете, да ми ово не шури синоћке, ја ум-
рјех!

Лош пољитичар

Чула радница од своје прија-
тељице, која је директор једне
културне установе у малој ва-
роши, да сјајистике говоре и
да је научно доказано да су по-
љитичари лоши љубавници.

– Пољитичари су лоши љу-
бавници. То ти шјврдим. У пла-
ви им је само пољитика, по-
љитичари су људи са мање
машије и мање сјаила за уг-
варање.

Иако је веровала својој
пријатељици, оглучи ијак да
поразговара са јар сарадника.
Среће свој директора који је
био пољитички активан.

– Директоре, може једно по-
шање. Чула сам да су пољити-
чари лоши љубавници... Да ли
је то истина?

– Макуле, немој мене пошпа-
ти. Ја сам ти кроз лош пољи-
тичар – одсечно ће он.

Моје село је Ужице

Игор је шад био у другом разреду основне школе на
Златибору. Учитељица Душица је за домаћи дала
шјему „Моје село“.

„Моје село је Ужице. Тамо ми живе баба и деда на
шеснаестом сјају у солишјеру...“

Игорова мама види шја дејте поше, па ће зјранушо:

– Игоре, Ужице није село!
– Јесте, село је шјамо где ти живе баба и деда! – као
из шја оговара Игор.

Крв или бубреј

Драгољуб Новаковић је предавао срјски језик у шко-
ли у Чајетини. И сам је био добровољни двалац крви,
па је пошјицао ученике којима је предавао да и они
пошјану даваоци. Почео час, он пошја једној ученика:
– Шјо ти Момо ниси био јуче у школи?
– Па, знаш давао сам крв и имам јраво да узмем
један дан.

Сваке седмице истио. Драјан пошја Мома шјо није
био у школи, следи Момов исти оговор. Прошло ме-
сец и по дана. Ојет истио пошјање, исти оговор. А
Драјан ће:

– Ти Момо као да си дао бубреј, а не крв!

У циркусу

Када је једном приликом
у Ужицу боравио циркус,
најшјактивнију шјачку из-
водили су жена и пошјон.
Леја плавуша, обучена у
бикини, појављивала се на
пошјуму, а нешјо касније
излазила је ојромна змија и
обавијала се око ње све док
јој није пољубила у уста.
Једне вечери, пошје изведене
шјачке, власник циркуса се
обрашја пледаоцима:

– Дајемо милион динара
оном ко понови ову шјачку.

– Ево, ја ћу – довикну је-
дан Ужичанин – само изба-
цише шју јују најоље.

Психолошко оснаживање жена

Од септембра прошле године, уз подршку Савета за родну равноправност општине Чајетина, покренут је пројекат „Психолошко оснаживање жена“, а осма радионица је одржана 12. фебруара. Пројекат је покренуло УГ „Златиборски круг“ које се од свог оснивања 2001. године бави подршком припадницима рањивих група, међу њима и женама. Пројекти који се тичу ове подршке обухватили су рад и са женама из сеоских средина. Радионице за психолошко оснаживање жена води Ана Ристовић, психотерапеут. Циљ радионица је да се жене ојачају како би лакше превладале све облике стреса. „Циљ је да се некако жене „набилдују“, да могу да се носе са изазовима свакодневног живота, само су методе односно теме различите. Једном је то превладавање стреса као таквог, једном је рад са страхом, једном вођене фантазије које нам омогућавају да можемо да будемо са собом добро, да ширимо ниво свести,“ објашњава Ана Ристовић која је у неколико пројеката сарађивала са „Златиборским кругом“ и Саветом за родну равноправност.

У радионицама се свака од присутних жена води за својим потребама трудећи се да нађе начине да лакше превлада личне недоумице и проблеме, али је подршка групе од изузетне важности. У групи су жене из различитих средина, различитих годишта, образовања, социјалних прилика, али је то само спона више у размени искустава и тражењу решења.

Ивана Милојевић која радионицама присуствује као чланица и удружења и савета, каже: „Највећа добробит од оваквих радионица је да схватимо да смо сви исти, односно да сви имамо некакве свакодневне бриге, стресове који су нам углавном заједнички и да више разумемо једна другу – ако говоримо конкретно о женском малом кругу. Било би јако лепо када би се ове радионице, или овог типа, наставиле где бисмо ми испитали које су то све њихове потребе. То и је сте циљ Савета за родну равноправност.“

„Искуство је да ово веома значи женама и да је свака имала неки свој лични напредак, развој, а и свима нама у неком пословном и професионалном смислу значи“, надовезује се Весна Белчевић из УГ „Златиборски круг“.

Речи психолог и психијатар донедавно су биле „баук“ речи и наилазиле су на негативне и искључиве одговоре када се радило о предлозима да се потражи помоћ стручних лица. На срећу, поједине предра суде су разбијене што показују жене које се радо одазивају позивима да учествују у оваквим радионицама. **М. Р. А.**

Емоције на гостовању „Мери госпел хора“ у Чајетини

Иако мало место, Чајетина се по културним дешавањима може сврстати у једно од оних где су зачете многе занимљиве манифестације. Тако је 2. фебруара у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ одржан концерт „Мери Госпел хора“ из Београда.

„Мери Госпел хор“ је основан 2001. под управом диригента Марије Кубурић Боровић. Ово је први српски госпел хор који успешно делује изводећи дела црначке духовне и госпел музике, као и ауторске песме младих композитора и певача. Након концерта разговарали смо са Маријом Кубурић Боровић.

„Детињство сам провела у Енглеској и тамо сам заволела тај звук. Пошто сам професионални музичар и дипломирала сам оргуље, у сфери сам духовне музике. Госпел музика је мало заступљена у Србији, па сам спојила своју љубав и потребу и са својим пријатељима основала групу. После се то раширило, из једног црквеног хора основан је градски госпел хор“, прича Марија.

„На почетку је била идеја да хор сачињавају људи који су дошли у Србију, а пошто су из иностранства навикли су на ту врсту звука. Та идеја хорства је била интернационално постављена, и данас је таква. Имамо доста људи из иностранства: неки су нашли животне партнере у Србији, неки су на студентској размени или због посла. Овде је у поставци са нама Јакуб, студент из Пољске, кад се доселио у Београд прво је потражио хор госпел, зато што у родном граду

пева у једном великом госпел хору. Ту је и Естер, Енглескиња, удата за Србина. Имамо људе из Аустрије, Румуније, Хрватске, чак и Аустралије. То су све аматерски певачи. Сарађујемо са професионалним музичарима, али је база аматерска.“

Корени госпел музике су у црначкој духовној музици. Песме различитих жанрова „Мери Госпел хор“ је извео Чајетинцима, а нумере су препознате јер су их светски музичари обрађивали и певали. Још нешто је овај

концерт учинио памтљивијим од других – учествовање публике у хорским изведбама. Како је на почетку концерта предложила диригент Марија Кубурић Боровић, присутни су се могли прикључити хору, усклађујући се са ритмом, емоцијом и вођени сопственом жељом, што су и чинили. А о гостовању пред чајетинском публиком Марија је рекла:

„Наступали смо на многим местима, учествовали на разним фестивалима на којима се не такмичимо већ идемо да уживамо, били на солистичким концертима, обишли Србију, гостовали у Хрватској, Босни, у Бечу... У Чајетину смо дошли јер је једна наша чланица на Златибору основала породицу и њена је жеља била да наступимо овде. Дивна сте публика, имате одличну енергију, сарадљиви сте... Уживали смо сви! Имате дивну салу и баш нам је драго да смо дошли овде.“ **М. Р. А.**

Софијина калиграфија о лепоти ћирилице

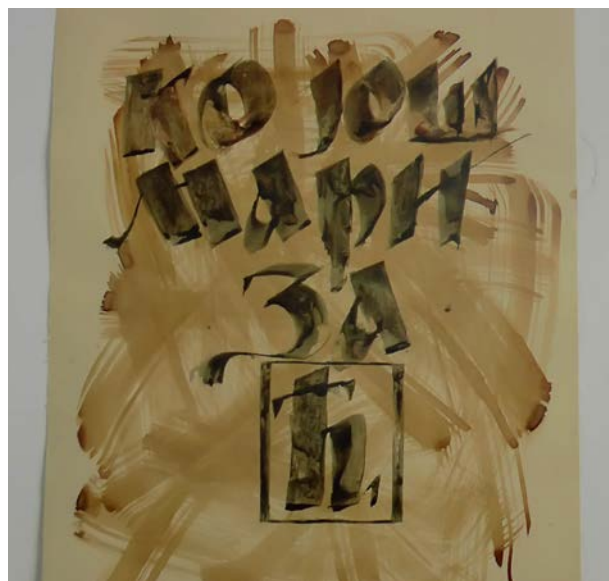
У Дому културе 2. фебруара отворена је необична и поучна изложба експерименталне калиграфије

У организацији Спортског центра Чајетина, 2. фебруара је у Дому културе отворена необична и поучна изложба. Реч је о експерименталној калиграфији ауторке Софије Рабреновић под називом „Ко још мари за Т”.

Софија Рабреновић је дипломирала графички дизајн на Београдској политехници у класи професорке Анамарије Вартабедијан. У свом ликовном раду, осим графичког дизајна, опробала се у акварелу и калиграфији, која је заокупља из више разлога. Наиме, управо се бавећи графичким дизајном није могла а да не примети како мало има ћириличних фонтова, а преневши то на свет око нас, чињенично стање је да је све више у

употреби латинично писмо и стране речи.

На својој првој самосталној изложби, управо пред својом публиком у Чајетини, Софија је показала колико је ћирилично писмо лепо, колико даје могућности да се кроз њега један уметник и ликовно оствари. Она је на већим форматима папира калиграфски исписивала поучне, лепе, животне цитате наших познатих књижевни-

ка. Од алата је користила разна необична помагала као што су перо, четкица, дршка, пластичне кашичице и слично, а слова су писана тушем, кафом, чајем, вином. Вино јој се, као техника, учинило посебно занимљивим, јер ће временом, каже, добијати тамније нијансе црвене боје тако да ће на свакој наредној

изложби порука изгледати другачије. Калиграфија је одувек била уметност исписивања слова и њом су се бавили најписменији, најстрпљивији људи који су своје веште руке често стављали и у службу оних којима је то било потребно, па и државника. Овим писмом је у нашој историји исписано много докумената, а једно којим се поносимо је и Мирослављево јеванђеље.

Изложбу младе уметнице отворила је академска сликарка Биљана Лазаревић која је публику још боље упутила у настанак калиграфије од првих писама до данас када своје место налази и у примењеној уметности. **М.Р.Л.**

Одлазак Видовданског витеза Небојше Глоговца

Телевизијски и позоришни глумац Небојша Глоговац преминуо је, после кратке и тешке болести, у Клиничком центру Србије у Београду 9. фебруара. Остаће познат по бројним улогама које је остварио на филму, телевизији и у позоришту, за које је добио домаћа и међународна признања.

Своју глумачку каријеру започео је улогом у представи „Велика пљачка” у режији Дејана Мијача. Прву ТВ улогу остварује 1987. године, када се појавио у неколико епизода серије „Бољи живот”, а на филму 1993. у драми „Рај”. Неке од улога по којим ће остати упамћен су у остварењима : „Буре барута”, „Небеска удица”, „Муње”, „Кад порастем бићу Кенгур”, „Клопка”, „Хадерсфилд”, „Бранио сам Младу Босну”... Вишеструко је награђиван за улоге у позоришту и на филму, а од на-

града се издвајају: „Стеријина награда”, „Цар Константин”, „Златна арена” у Пули за најбољу мушку улогу.

Глоговцу је 2012. године у оквиру Видовданских културних свечаности општине Чајетина уручена златна плакета „Витез српске глуме”. Том приликом је за тадашњу ТВ Чајетина рекао: „Добро је бити међу великанима и лепо је бити међу витезовима. Још кад те неко назове витезом међу витезовима, то је онако, баш, једна лепа част. И уопште, тај појам витештва лепо је да се мало врати међу људе, да мало размислимо које су то витешки квалитети у свакодневном животу”.

Судећи према интервјуима које је давао, животу којим је живео, речима његових колега и пријатеља Небојша Глоговац је заслужио да се назове витезом. **М. Р. Л.**

Сликовнице о традицији и обичајима златиборског краја

И у овој години Библиотека „Љубиша Р. Ђењић“ наставља сарадњу са школама и Предшколском установом „Радост“ општине Чајетина у циљу приближавања књиге деци и дружења са писцима. Предшколцима из вртића, „Радост“ и ученицима трећег и четвртог разреда ОШ „Димитрије Туцовић“ представљене су сликовнице у издању Музеја „Старо село“ Сирогојно.

Библиотека се побринула да школарцима приреди сат дружења са једним од аутора сликовница које говоре о народним обичајима и традицији нашег краја. „Управо због мноштва дечјих питања са којима су се кустоси

овог познатог музеја сретали приликом обилазака музејске поставке, настале су ове занимљиве едукативне књижице које говоре о традиционалним занатима, музици, храни, одећи златиборског краја”,

каже Драган Цицварић, виши кустос Музеја „Старо село“ и један од аутора сликовница. Због великог успеха са овим издањима и што се још пуно тога има рећи о нашем крају, пре две године су колекци-

ји додате још две сликовнице које говоре о градитељству и митским бићима.

Сликовнице су до сада представљене на Фестивалу сликовница „Чигра“ у Пожеги, а презентоване су и у Бањалуци као пример добре праксе музеја.

Деца су на дружењу у библиотеци показала да је овај вид књижевног рада за њих и те како занимљив и прихватљив, па су своја размишљања делили са аутором и другарица. Било је ту, на пример, недоумица око митских бића, да ли аждаје још постоје, да ли су виле добре или зле, а што се тиче традиционалне музике нашег краја, одевања и исхране ту су показала прилично знање, што је велики плус за све њихове васпитаче – почев од родитеља, преко учитеља до аутора који пишу за децу.

М. Р. А.

Три аса у „Хору бечких дечака“

У организацији Спортског центра Чајетина у Дому културе је 12. фебруара изведена представа „Хор бечких дечака“. Рађена је према режији и адаптацији Ирфана Менсура, а поред њега глуме Предраг Ејдус и Бода Нинковић.

Комедија „Хор бечких дечака“ је још једна од прича наше стварности којима смо научили да се насмејемо помало горко, тражећи растерећење бар на тренутке у српском хумору. Реч је о нашим гастарбајтерима у Бечу, али овога пута то нису млади људи који наоружани вољом и надом крећу у туђину да изграде себи бољу будућност, већ људи на заласку живота који се боре за садашњост. Текст који је написао Љубомир Недовић је адаптирао и режирао Ирфан Менсур.

„Ја младе, право да Вам кажем, разумем. Они имају снаге, година, имају пред собом много штошта па нека пробају, ако баш морају“, каже Ирфан Менсур и наставља: „Ја сам се вратио... Ја сам био млад, отишао, био тамо и после пет-шест месеци схватио да морам да се вратим. Али, не зато што нисам успео тамо где сам био, него због племенитих ствари које нисам могао да нађем тамо.“

Трагикомична прича о тзв. „српском послу“ била је инспирација и изазов ре-

дитељу, али је одабир колега глумаца са којима ће је одиграти био пун погодак, судећи по томе колико је пута изведена у релативно кратком временском периоду, и колико јој се публика радо одазива.

„Знао сам да морам да узмем два искусна глумца, а себе посматрам исто као искусног глумца, и просто сам са њима ушао у једну варијанту: хајмо, људи, да покушамо да од овога направимо позо-

риште, да се не стидимо глуме, да се не стидимо једноставности позоришта. Ми се још увек, после педесет и нешто представа, забављамо“.

Бравурозна глума је и овога пута оставила публику одушевљеном, што ће се наставити ма где представа била играна, јер су сама имена ових јунака сцене гарант за добру представу. А пут ће „бечке дечаке“ ускоро одвести и преко границе.

М. Р. А.

Победе фудбалера „Златибора“ на припремама

Предраг Ристановић

Узавршници зимских припрема пред наставак такмичења у Српској лиги Запад фудбалери „Златибора“ боравили су у својој традиционалној бази у Игалу, где су савладали домаћи другоглигашки састав „Бокеља“ из Котора са 2-0, головима Младеновића и Ђировића.

„Златибор“ је до сада у припремном периоду савладао ЛФК „Лучане“ 3-1, „Дрину ХЕ“ из Вишеграда 7-0, „Полимље“ 2-0, оди-

грао нерешено против „Радничког у Крагујевцу 1-1, и изгубио на Убу 1-0 од „Железничара“ из Лајковца.

Поред тренера Предрага Ристановића, на припреме су отпутовали Влада Тодорић и Горан Здравковић, помоћни тренери српсколигаша из Чајетине, нови кондициони тренер Велимир Даниловић, као и спортски директор Милан Чанчаревић. Од играча на које тренер Ристановић рачуна,

на припремама су Далибор Дивац, Бранко Милосављевић, Никола Младеновић, Никола Лазовић, Слободан Никачевић, Драган Павловић, Владимир Ђировић, Богдан Миличић, Стефан Ђурић, Александар Митровић, као и неколико омладинаца, Марко Станић, Угљеша Кука, Ранко Јечменица, Александар Савић, Александар Његуш. Појачања ФК „Златибор“ у борби за прволигашки статус су Стеван Радуловић, Дејан Видић, Алекса Вујић, Јован Кастратовић, Милан Србијанац, Петар Величковић, Лука Ристивојевић, Милан Гајић, Дарко Вукашиновић као и повратник у редове „Златибора“ Немања Анђелковић.

После Марјановића и Цветковића, дрес „Златибора“ су раздужили и двојица Станића: Никола је отишао у „Јединство“ из Ужица, а Жељко је појачао екипу „Златара“ из Нове Вароши.

(извор: Спортски савез Чајетина)

Селекције ФК „Чајетина“ 2006. и 2009. годиште освојиле су сребрне медаље на турниру у Чачку, чији организатор је био ФК „Арес“.

Састав тренера Дарка Видића у групи је ремизирао са поожешком „Слогом“ (0-0), а потом минималним резултатима савладао ФК „Ахилије“ из Ариља (1-0) и „Минерал“ из Рашке (1-0). У полуфиналу су победили „Гојногорац ГМ“ са 3-1, да би им се екипа „Ахилија“ у финалу реванширала и са 1-0 дошла до злата.

За најбољег голмана у овој конкуренцији проглашен је Димитрије Љубичић, а уз њега су још наступали: Игор Љубичић, Лазар Ђалдовић, Вељко Луковић, Лука Младеновић, Слободан Дуловић (капитен), Лука

Медаље за младе селекције ФК „Чајетина“

Јевремовић, Илија Ђировић, Стефан Божовић, Стефан Бабић, Милош Браловић.

Три године млађа селекција (2009), предвођена тренером Немањом Кутлешићем, такође је дошла до финала, где је са 1-0 поражена од домаћина. Претходно су у групи савладали ОФК „Црвена Звезда“ (2-0) и „Ахилије“ Ариље (2-0), а поражени су од поожешке „Слоге“ (0-1). У полуфиналу су са 3-2 били успеш-

нији од „Кикера“ из Краљева. Стефан Ахметовић понео је звање најбољег голмана, а уз њега су још наступили: Марко Милићевић (голман), Данило Јечменица (капитен), Филип Љубојевић, Вукашин Вилотијевић, Иван Луковић, Новак Ђуровић, Јован Лечић, Андреј Пјевић, Ђорђе Грујовић, Марко Гавовић, Стефан Токовић.

Генерације 2007. и 2008. за мало су остале без пласмана у елиминациону фазу, док је на

турниру у Ариљу ФК „Златибор“ Чајетина (2005.) због гол разлике остао без пролаза даље.

Две селекције ФК „Чајетина“ успеле су да се нађу међу осам најбољих екипа у својим годиштим на турниру у Пожеги. Годиште 2005. као првопласирани тим групе пласирао се у елиминациону фазу, где је поражен од домаћег тима, који је потом дошао и до победничког пехара. Годину дана млађи састав (2006) прошао је групу као другопласирани тим, где је поражен од ОФК „Црвена Звезда“ голом примљеним 45 секунди пре краја меча. Тренер Дарко Видић истиче да је његовим изабраницима фалило само мало среће да се добра игра на турниру крунише и нешто бољим резултатима.

И. Јанковић

ФК „Чајетина“ победник „Игара без граница на снегу“

Екипа ФК „Чајетина“ победник је „Игара без граница на снегу“, које је на скијалишту Обудојевица организовао Спортски савез Чајетине.

У укупно пет дисциплина надметала су се деца узраста од 1. до 5. разреда, али и њихови родитељи. Фудбалери „Чајетине“ су били најуспешнији у вучи санки, убацивању лоптица и у хокеју. СК „Златибор“ био је најуспешнији у скоку у цаку, док су у посебно атрактивној дисциплини, полигону за родитеље, славили представници КУД „Златибор“.

С обзиром да су три екипе биле изједначене на 2. месту после пет игара, у бонус такмичењу (убацивање лоптице) смучари су се најбоље снашли

тако да је њима припало друго место, док је трећепласирани био састав КУД „Златибор 1“.

Учешће на играма узели су Фудбалски клуб „Чајетина“, Смучарски клуб „Златибор“,

Одбојкашки клуб „Златибор“, Карате клуб „Рујно“ и Културно-уметничко друштво „Златибор“.

Организатор је доделио захвалнице клубовима учесницима, а што се тиче награда,

трећепласирани тим добио је слатки пакет, другопласирани је награђен палачинкама у кафеу „Краљев трг“, а победницима је припао боравак у Спа центру „Ива“ у Чајетини.

И. Ј.

На 51. „Белом кросу“ четворо атлетичара „Чајетине“

Четворо представника АК „Чајетина“ наступило је на 51. издању „Белог кроса“, одржаног у београдском СЦ Кошутњак.

Најзапаженији резултат остварио је Александар Милосављевић, који је био други у трци представника војске и полиције. Димитрију Љубичићу за мало је измакло победничко постоље у 2007. годишту (4. место), док су Тијана Видић и Лена Гавовић заузеле 10. односно 12. место у конкуренцији девојчица 2006. годишта. Сви су наступили на деоницама од по 1.000 метара.

И. Ј.

Одбојкашице са 11 победа, пионирке незаустављиве

После 16 одиграних мечева у Првој Б лиги одбојкашице „Златибора“ имају 11 остварених победа и налазе се у горњем делу табеле. Чајетинке су савладале „Стерију“ у Београду са 3-1 (25-19, 23-25, 25-14, 25-15), чиме су анулирале недавни пораз на свом паркету од „Ивањице“ (0-3), екипе која ове сезоне представља веома неугодног ривала „Златибору“ у свим категоријама. Претходно, „Златибор“ је остварио победе над „Борцем“ у Чачку (3-1), као и над „Крагуј Радничким“ (3-1) и „Јагодинам“ (3-0) на свом паркету.

Пионирска селекција ОК „Златибор“ наставила је низ веома добрих резултата у лигашким утакмицама. Чајетинке су славиле у гостима у Новој Вароши над екипом „Златара“ са 3-0 (25-20, 25-12, 25-7), чиме су дошле до седмог тријумфа у осам мечева. Подсећамо, изабранице Милице Јокић су у досадашњем делу такмичења савладале „Прилике“, „Слободу С“, „Лотос“, „Чачак“, „Будућност НЕЦ“ и „Старс“, а поражене су од „Ивањице“.

И. Ј.

Фото: Кошаркашки савез Србије

Кошаркаш Лазар Јоксимовић члан кадетске репрезентације Србије

Члан кадетске селекције КК „Црвена Звезда“ Лазар Јоксимовић недавно је боравио у Турској као један од 12 репрезентативаца кадетске селекције Србије (У16). Некадашњи играч млађих селекција КК „Златибор“ први пут је учествовао са националним тимом на неком такмичењу и наредни период очекује са доста оптимизма, пре свега када је реч о коначном списку играча које ће селектор Влада Вукоичић водити на Европском првенству у Новом Саду (10-18. август).

– Свакако веома лепо искуство за мене. Прешле године сам био на ширем списку селекције У15, али нисмо имали такмичења, ово је нешто на још већем нивоу. Лепо смо се дружили, шта што нисмо остварили и мало бољи пласман. Иначе, с нама нису путовала четворица играча

„Мега Бемакса“, који су имали клупских обавеза – каже Јоксимовић, који је с националним тимом у турској Сакарији заузео 5. место.

Веома успешна по њега била је претходна година, коју је крунисао добијањем признања Спортског савеза Чајетине за најбољег младог спортисту општине.

– Лепо признање, које долази од места у којем сам направио прве кошаркашке кораке. Претходна година је била нестварна по мене, из малог места попут Чајетине доћи до Београда, у редове „Црвене Звезде“... Желим свакако да искористим прилику и да пожелим свом бившем клубу „Златибору“ да оствари што боље резултате у КЛС-у и дође до Суперлиге – изјавио је млади репрезентативац.

И. Ј.

Четврто место за пионире КК „Златибор“ на „Беобаскет купу“

Четвртим местом на „Беобаскет купу“ у Нишу, одиграном у склопу Купа Радивоја Кораћа, пионире „Златибора“ остварили су веома добар пласман у јакој конкуренцији.

Резултатска сензација у првом колу и победа над фаворизованим „Партизаном“ од чак 15 кошева разлике (70-55) омогућила је екипи тренера Владана Калоперовића да се у дуелу са „Мега Бемаксом“ бори за пласман у финале. Бранилац трофеја ипак је био успешнији (61-50), тако да је чајетинском клубу преостала утешна борба за треће место, у којој су поражени од „ФМП Железника“ са 54-47.

До овог резултата дошао је састав комбинован од чајетинских, али и играча из околних општина, тако да он свакако додатно добија на значају ако се зна да тренер Калоперовић није могао да спроведе више од евентуално два заједничка тренинга. С обзиром на реноме турнира, овакав резултат пре свега је значајан по клуб у смислу промоције пред кошаркашом Србијом, а до њега су дошли: Чајетинци Алекса Пећинар (капитен), Данило Весовић, Марко Ристивојевић и Срђан Станић, Ивањичани Вељко Карапанџић, Немања Кнежевић, Огњен Симончевић, Павле Брадић и Михаило Борисављевић, затим Огњен Матовић (Пријепоље), Давид Јањушевић (Прибој), Лазар Зириковски (Пожега) и Филип Којадиновић (Ужице). И. Ј.

На четвртог издању кошаркашког „Турнира ветерана“, који организује Спортски центар Чајетина, до победничких пехара дошле су две екипе из Ваљева и једна из Београда. Састав Београда је у категорији 45+ остварио све три победе, чиме је прекинуо двогодишњу доминацију домаћег састава. Ваљево (35+) је у невероватној завршници одбранило титулу од прошле године, док су њихове женске колегинице победом над Подгорицом осигурале пехар.

Нови Београд је, после две победе, пропустио шансу да обезбеди победнички пехар. Екипа Београда, предвођена Мишком Марићем (12 поена) је у дуелу са доста „ватре“, у којем су виђене и расправе са судијама, техничка и искључујућа грешка, успео да дође до своје друге победе, славивши са 41-35.

Златибор Ере (45+) убедљиво су савладале Никшић са 57-34, тако да су дошли у прилику да

Четврти кошаркашки турнир ветерана

се у дуелу са Београдом боре за одбрану трофеја. У окршају финалиста из 2016. године Чајетинци су поново били успешнији, на моменте се играло и веома атрактивно, чак су виђене и тројке са више од десет метара од стране играча оба тима. Александар Павловић је играо само једну четвртину и за то време убацио 12

кошева, док је веома прецизан у шуту са дистанце био Александар Јанковић, који је у завршници погодио шут са скоро пола терена.

У дуелу ужичких тимова, играчице Ужица су надиграле Плеј Оф са 49-32, док је титула у женској конкуренцији припала Ваљево, које је савладало Подгорицу са 32-26.

Београд (45+) је дошао и до треће победе, савладавши Златибор Ере погоцима са линије пенала на три секунде пре краја са 43-42. Иако је у директном дуелу Желимир Џамбић био успешнији од Мишка Марића, домаћи састав је ипак био исувише играчки ослабљен да би се изборио за више од 3. места.

Још драматичније је било у финалу 35+ категорије. Ваљево је водило против Златибор Ера читавим током меча, да би на 37 секунди пре краја Душко Пантовић погодио тројку за вођство свог тима (36-35). Екипа Ваљева је половишно реализовала слободна бацања (36-36), потом пресекла напад домаћих, али није успела да дође до поена. У контранападу Николић је погодио из продора за 38-36, вођство домаћих на три секунде пре краја. Ипак, Пљанојевић је у последњој секунди из окрета погодио тројку за победу свог тима (39-38). И. Ј.

Достојан отпор наших кошаркаша освајачу Купа Радивоја Кораћа

Кошаркаши „Златибора“ поражени су у четвртфиналу Купа Радивоја Кораћа у Нишу од „Партизана“, који је на крају освојио тај трофеј, резултатом 67:54. На историјском дебију на највећој такмичарској сцени Чајетинци се нису обрुकали и парирали су београдском великану, нарочито у првом полувремену.

Најефикаснији код победника били су Квами Вон, Михајло Андрић и Ђорђе Гагић са по 10 поена. Са друге стране, Немања Гуџић је постигао 14 поена, док је један мање против свог бившег тима уписао Богдан Ризнић.

На почетку меча капитен Иван Тмушић као стартер повео је борбене саиграче и „Златибор“ је уз одличну одбрану дошао до изједначене игре, па је после прве четвртине било 17:14, а на полувремену 32:30 за Београђане. У трећем периоду је потпуно заказала нападачка продуктив-

Фото www.sportjuga.rs

ност „Златибора“. „Партизан“ прави велику серију и двоцифрену разлику, до изражаја долази њихова надмоћ у рекету. Чајетинци се нису предавали, али је „Партизан“ сачувао предност. Добру подршку имао је „Златибор“, навијачи су организованим превозом дошли до Ниша и најгласнији

су били када се певала химна Србије на почетку меча.

„Партизан“ – „Златибор“ 67:54 (17:14, 15:16, 21:8, 14:16)

Дворана: СЦ Чаир. Гледалаца: 4000. Судије: Николић, Јураш, Пецељ.

„Партизан“: Вилијамс Гос 4 (5ск), Вон 10 (4ас), Си 2, Та-

дић, Аранитовић 4, Маринковић 6, Танасковић 8, Величковић 9, Гавриловић 2, Андрић 10, Гагић 10, Шалић 2.

„Златибор“: Поповић 4, Тмушић, Величковић 9, Вулић 7, Смолковић 1, Симовић, Чорбић, Ризнић 13 (7ск), Гуџић 14, Маројевић, Сонголо, Папић 6. **З. П.**

НБА кошарка: „Портланд“ стекао права на Чајетинца Раковића

Последњи дан за НБА трејдове, односно размену играча, веома је значајан у календару најјаче кошаркашке лиге на свету, а пажњу је привукло и име једног Чајетинца.

Наиме, „Портланд“ је стекао права на Милована Раковића, а у замену „Чикаго“ шаље крилног центра Ноу Вонлеа и новац, јавља амерички ЕСПН. Овим потезом „Трејл-

блезерси“ ће смањити трошкове за плате играча, јер према српском центру немају обавезе, док евентуално не дође до ситуације да заигра у НБА, за шта нису велике шансе.

Да подсетимо, Раковића су на драфту 2007. године изабрали „Далас Мевеџикс“ као 60. пика, а „Чикаго Булси“ су располагали правима на њега од 2014, када су их добили трејдом од „Орланда“.

Тридесетдогодишњи Чајетинац никада није заиграо у НБА, а у каријери је наступао

за „Полет“, „Атлас“, „Мега Исхрану“, „Спартак“ Санкт Петербург, „Монтпаски“ Сијену са којом је играо финални турнир Евролиге, „Жалгирис“, „Билбао“, „Тријумф“, „Турк Телеком“ и „Хувентуд“. Ове сезоне 208 центиметара високи центар наступа за швајцарски „Унион Нојшател Баскет“ и бележи 11,7 поена и 6,1 скок у просеку. **И. Ј.**

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Борилачки спектакл на Златибору

У дворани „Ваи Таи“ федерација АФЦ организовала је осам борби у мешовитим борилачким вештинама (ММА) уз покровитељство општине Чајетина, чији је председник Милан Стаматовић отворио турнир

Сурова борба вештине и снаге у којој познаваоци уживају, са светлосним ефектима, атрактивним девојкама и препознатљивим рингом као октагон кавезом били су део првог ММА турнира на Златибору. У дворани „Ваи Таи“ федерација АФЦ (Athletic Fighting Championship) организовала је догађај, осам борби у мешовитим борилачким вештинама (ММА) уз покровитељство општине Чајетина, чији је председник Милан Стаматовић отворио турнир.

„Најлепша планина у Србији, а осим тога и једина слободна планина у држави данас, угостила је наше борце, како из Србије тако и из региона. Желим пуно среће такмичарима на турниру са најбољим стручним људима за ову врсту спорта, да витешки одраде своје борбе и да се нико не повреди“, рекао је Стаматовић.

У најзанимљивијем мечу вечери победио је Стефан Звијер савладавши Александра Јанковића из најбројнијег клуба на турниру „Цар Душан Силни“. Борба је приказала све чари ММА спорта, а иако је најпре био у нокдауну Звијер је успео у другој рунди да натера противника на предају. „Борим се већ шест година, од тога сам највише борби одрадио у Србији и много сам изненађен квалитетом овог турнира и могу да похвалим организатора“, каже Звијер.

У главној борби вечери Иван Ерслан савладао је Бугарина Тонија Маркулева у категорији до

93 кг судијском одлуком после три рунде. Представник Хрватске који нема пораз у пет мечева у ММА похвалио је Златибор као пријатно место које испуњава све услове за такмичаре. Домаћи борац Марко Матовић дебитовао је у ММА поразом од

знатно искуснијег Немање Николића. Двадесетогодишњи члан клуба „Шогун“ из Чајетине истрпео је много удараца, публика га је подржавала, али је предао меч у другој рунди.

„Противник је искуснији, старији, јачи и имао је борбе иза

себе. Ово је моја прва ММА борба, могло је да буде боље, али сам задовољан, добро је прошло. Публика је била феноменална, свака част за њих“, каже млади Матовић.

У борби најискуснијих такмичара на догађају Драгутин Милошевић из Горњег Милановца са 45 година је изгубио од Ивице Трушчека из Хрватске који је одрадио свој 67. меч, што је највећи број од свих учесника турнира. „Борба је била веома динамична, дечко је овај пут био бољи. Најважније је да се захвалимо организаторима, општини Чајетина и председнику Стаматовићу, јер су омогућили један прави спектакл на Златибору и надам се да ће у будућности бити још тога“, каже популарни Бели Милошевић, док се борац из Хрватске захвалио свима рекавши да је за њихов спорт сваки гледалац битан. У осталим мечевима Никола Јоксовић је савладао нешто старијег Владимира Цветковића пошто га је „закључао“ у првој рунди и дошао до друге победе у професионалној каријери. Двадесетпетогодишњи Борислав Николић је савладао Ивана Зидара из Хрватске и дошао до седмог тријумфа без пораза, а следећи меч има у Ирској. У мечу теже категорије Јусуф Хајровић је победио Војислава Јанићијевића на радост представника клуба „Санџак Топ тим“. У једином кик бокс мечу вечери Бојан Маркељић је био бољи од 18-годишњег Ђорђа Стојковића у веома отвореном мечу.

М. Јевремовић

Златиборци се показали у правом светлу

Председник српског огранка америчке федерације АФЦ Горан Ивановић каже да је веома задовољан и захваљује се у име бораца и тренера, јер су се пријатно осећали: „Мени је битно да буду задовољни гледаоци, као и борци гостопримством Златиборца. Сви су се трудили да нас дочекају на прави начин, хвала Златибору, општини Чајетина и председнику општине. Нисмо имали ниједан инцидент, ни ван октагона, ни на трибинама, и то је оно што радује. И овај пут Златибор и Златиборци су се показали у правом светлу и зато још једном хвала“, каже Ивановић и додаје да АФЦ следеће турнире организује у Швајцарској и Македонији, уз наду да ће се поновити сарадња са општином Чајетина, Туристичком организацијом Златибор, Спортским савезом и локалним спонзорима који су помогли реализацију турнира.